СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LI. Ч. 123. Джерзі Сіти, Н. Дж., пятниця, 25-го червня 1943. No. 123. Jersey City, N. J., Friday, June 25, 1943. VOL. LI.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ПОШИРЕННЯ ПОБОРОВОГО ВІКУ ДО 65 ЛІТ

ВАШИНҐТОН. — У своїй публичній заяві про вуглеву ситуацію президент Рузвелт заповів, що в цілі належного поборювання страйків він задумує предложити конґресови домагання ухвалити закон, який уповажнив би уряд покликувати до військової служби людей до 65. року життя. На випадок, якби в майбутньому прийшло до перерви праці в підприємстві, яким кермує уряд, уряд мав би тоді відразу готову машинерію для поборювання перерви.

У цій самій заяві президент Рузвелт гостро критикує поведінку майнерської юнії за три перерви праці в цьому важному для війни промислі. Рівночасно він признає, що продукція воєнних амуніцій і припасів поступає добре вперед, бо робітники, за вийнятком майнерів, виконували якслід свою обіцянку не страйкувати підчас війни. Мовляв, поведінка лідерів „Юнайтид Майн Воркерс" була невинна й причинилася значно до розбудження гніву й осуду серед загалу американського народу.

Майни будуть оставати під кермою секретаря нутрішніх справ, згідно з приказом президента з 1. травня. Умовини праці будуть такі, як їх оповістила Краєва Воєнна Рада Праці в директиві з 8. червня.

ДЕЯКІ МАЙНЕРИ НЕ ХОЧУТЬ ВЕРТАТИ ДО ПРАЦІ

ПИТСБУРҐ (Па.). — Поворот майнерів мягкого вугля до праці йде досить поволи, а деякі відділи майнерської юнії вже заявилися проти повороту до праці без юнійного контракту.

В цій околиці 4 відділи, що перші відголосували справу повороту до праці, заявилися проти повороту. Пізніше таке саме рішення приняло 10 інших відділів юнії в цій околиці. Серед майнерів копалень, що належать до сталевих підприємств, панує замішання: деякі відділи голосують за покінчення страйку, інші за його продовжування.

Союз Власників Копалень Вугля Західної Пенсилвенії подав, що на 46,000 майнерів вугля в питсбурсгкій окрузі тільки 1,100 зголосилося на ранішню шихту в середу. На пополудневу прийшло більше.

ВЛАСНИКИ КОПАЛЕНЬ МЯГКОГО ВУГЛЯ НЕВДОВОЛЕНІ З ВИРІШЕННЯ ВУГЛЕВОГО СПОРУ.

ВАШИНҐТОН. — Союз власників копалень мягкого вугля в Апалачійській окрузі вислав до Воєнної Ради Праці гострий протест проти рішення вуглевої справи. Каже Союз, що власники копалень послухали директив ради, а майнерська юнія не послухала. Тепер за цей послух власників покарано відобранням їм копалень, а зате Люиса нагороджено за непослух урядови в цей спосіб, що йому дозволено вернути майнерів до праці на умовинах, ним подиктованих.

ДОБРА ПОГОДА РОЗГАНЯЄ СТРАХ ЗА НЕДОСТАЧУ ХАРЧІВ.

ВАШИНҐТОН. — Уряд дістав з усіх фармерських околиць добрі рапорти про вигляди рільничих зборів. Фармери кажуть, що добра погода останніх днів дає основу сподіватися гарних жнив. На основі цих рапортів уряд признає що песимістичний образ наближаючихся жнив, які подав свого часу департамент рільництва, треба признати занадто чорним. Спеціяльно добре представляються вигляди зборів у центрально-західних стейтах.

ПРИДУМАНО ЗНАМЕНИТУ ПРОТИ-ЛЕТНИЧУ ГАРМАТУ.

АКРОН (Огайо). — Генерал Барнес, начальник технічного відділу збройного корпусу, подав до відома зборови вчених, що американці придумали одну з найможутніших зброй проти летництва; є нею гармата, що потрафить викидати стрільна на висоту 60,000 стіп, себто досягати артилерійним огнем кожний літак у стратосфері. Додав, що такі гармати виробляється тепер в Америці на велику скалю.

АРМІЯ РОСКРИВАЄ СЕКРЕТ ДОСПІХУ БОЇВ НА МОРЮ БІСМАРКА.

ВАШИНҐТОН. — Авіяційні офіцири американської армії подали до публичного відома секрет воювання, завдяки якому американці розбили підчас бою на морю Бісмарка в березні всі 22 японські кораблі, з якими вони стрінулися. За заявою офіцирів, американці висилали проти кожного корабля ряд скорих літаків, які летіли низько й острілювали їх з 50-калібрових машинових крісів. Проти цього вогню з багатьох літаків не могли устоятись ніякі японські залоги проти-летничих гармат на кораблі. Коли за цими першими американськими літаками зявлялися великі бомбери, вони могли теж летіти низько й скидати бомби з великою цільністю просто на поклад. Кожна така бомба була пристроєна так, що вона вибухала аж по якомусь часі після пробиття чердаку, коли її літак уже був далеко поза кораблем.

Придумання цеї техніки нападу признано майорови Вилйємови Бенови й майорови Кенетови МекКоларови.

Аргентинський Режім Обмежує Пресу й Свободу Зборів

БУЕНОС АЙРЕС. — Аргентинський уряд завісив на 24 години видавництво англійської газети „Стендард", що виходила тут без перешкоди від 1861. року. Як основу до завішення подано стан облоги. Зарядження викликало велике здивовання головно тому, бо часопис є одиноким, якого стрінула така доля. Він був відомий з гострих виступів проти лідерів націзму.

Аргентинська поліція подала до публичного відома заборону всяких зборів, на яких мається обговорювати справи, які можуть мати вплив на нутрішню або заграничну політику Аргентини.

КАНАДА ВТЯГАЄ Й 16-ЛІТНІХ ДО ПРАЦІ

ОТАВА. — Підчас дебати в палаті послів канадійського парляменту над фондами департаменту праці Гомфрі Мичел, міністер праці, подав цифри про стан робіт у Канаді. Говорив він, що на 8,720,000 осіб у віці 14 літ або більше, 5,100,000 служить у збройних силах або працює. Він ствердив зменшення занять у несущних фахах та зріст їх у сущних.

Уряд працює теж в тому напрямі. Він приказав всім бувшим майнерам вугля, які покинули майнерство, вертатися до майнерства. Він став втягати хлопців у віці понад 16 літ до праці при рубанню опалового дерева й при ловлі риби. Він став теж втягати до праці мужчин, що находяться повище поборового віку, а не досягнули 65 літ життя.

СПУСТИЛИ НА ВОДУ НОВИЙ КРУЖЛЯК

КВИНСІ (Месечусетс). — У несповна 11 місяців після затоплення кружляка „Квінсі" в бою коло Ґвадалканалу спущено тут з доків підприємства „Бетлегем Стіл Ко." новий кружляк, котрий охрещено іменням „Квінсі".

У Савт Портленді, в стейті Мейн, спущено на воду три кораблі типу „Либерті", а в Болтиморі спущено „корабель Свободи", котрий названо іменням Вилйєма Джексона, відомого фотографа.

Молотов за Обеднану Аліянтську Офензиву Проти Націстів

МОСКВА. — З нагоди вручення американським амбасадором Вилйємом Г. Стендлієм 60 американських відзначень для советських військових та виголошеної ним промови про американсько-советську кооперацію, виголосив слово теж і Вячеслав Молотов, советський комісар заграничних справ. В ньому він підкреслив, що російський нарід жде на ту хвилину, коли вдариться ворога спільними аліянтськими силами. Адмірал Стендлі заявив, що з отсеї „військової товариськости" готова зродитись по війні тривала американсько-советська кооперація, бо „є між нами багато більше спільного крім спільної непависти до ворога".

„НАБЛИЖАЮТЬСЯ РІШАЛЬНІ ПОДІЇ", ЗАПОВІДАЄ СОВЄТСЬКЕ РАДІО

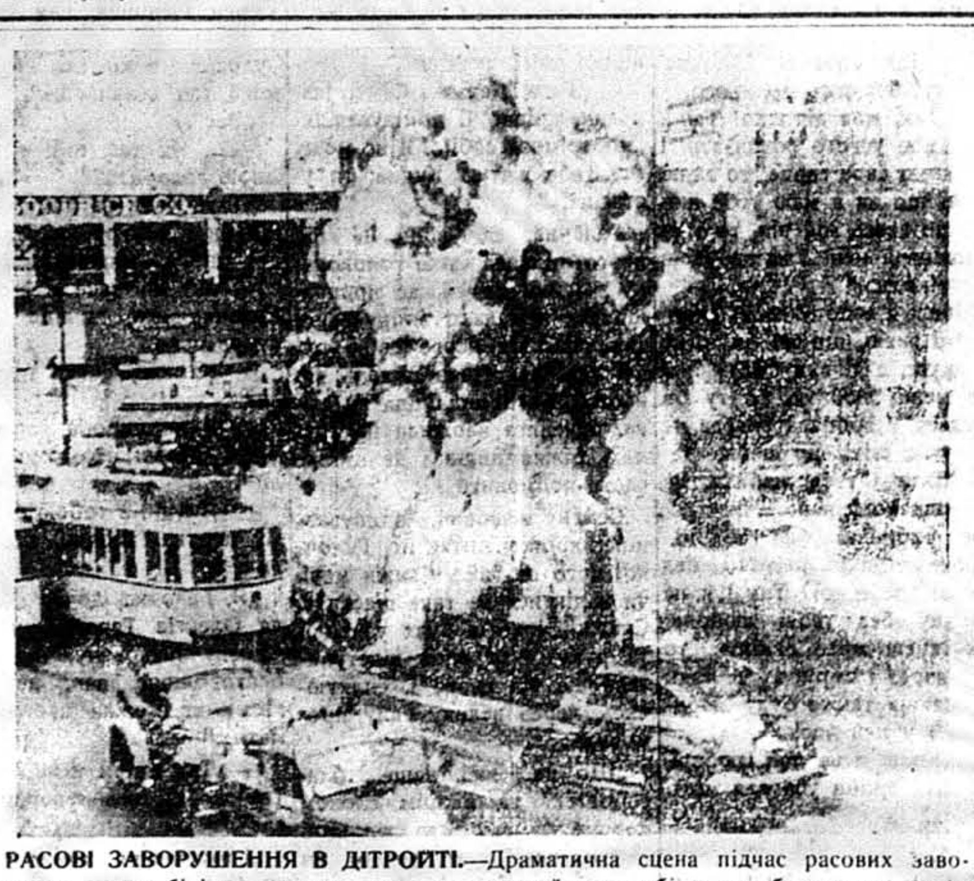
ЛОНДОН. — Московське радіо остерігає червону армію, що „наближається година рішальних подій". При тому дає до пізнання, що Росія готова до літньої кампанії. Ще каже, що „розумний провід Сталіна поведе нас до перемоги в рішальній боротьбі".

ПОЇХАЛИ ВСТАВЛЯТИ БРИТІЙЦЯМ І ПОЛЯКАМ ШТУЧНІ НОГИ

БЕРН (Швайцарія). — Міжнародний Червоний Хрест вислав до Німеччини чотирох лікарів-специялістів, щобе повставляли штучні ноги британським і польським полоненим, що є в Німеччині. Минулого року подібна лікарська місія розглянула там 430 пацієнтів, що потребували штучних ніг.

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ГОТОВИЙ ДО ДОПОМОГИ ЕВРОПІ

КАЇРО. — Відділ Американського Червоного Хреста, що працює на терені Середущого Сходу, повідомляє, що вже пороблено всі потрібні приготовання для великої ратункової акції в Европі, як тільки вона буде можлива. Очевидно, що тут мається на думці аліянтську інвазію, що звільнить поневолені краї. Коли іде про Балкан, себто в першу черту про такі краї як Греція і Югославія, що є найближчі до терену А. Ч. Хреста на Середущому Сході, то для них уже є нагромаджені харчі, ліки, одіж і т. п. Теж подається, що на протязі двох років витрачено там три мілїони долярів головно на допомогу 35,000 полякам, що їх випущено з Советів до Ірану.



РАСОВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ДІТРОЙТІ.—Драматична сцена підчас расових заворушень, коли білі перевернули один муринський автомобіль, а вибухаюча в ньому газоліна обілляла недалекий трамвай, повний пасажирів. З горіючого авта піднімаються дими й полумя.

ПОНАД 700 БРИТІЙСЬКИХ БОМБЕРІВ БОМБАРДУВАЛИ З УСПІХОМ МІЛГАЙМ

ЛОНДОН. — Аліянтський плян цілковитого знищення німецької воєнної промисловости в Рурщині продовжується кожного дня і кожної години з тою тільки зміною, що за кожним разом атакується іншу місцевість, хоч часто теж і ту саму, раз ночію, а раз днем. У вівторок налетіло понад 700 британських бомберів-великанів на „сталеве місто" в Рур, себто на Мілгайм, що не був бомбардований ще від 1940 року. Та, як кажуть, населення знало, що його жде й очікувало налету кожного дня і кожної ночі. Теж скріплено сильно протилетунську оборону. І, як кажеться в воєнному звіті, оборона німців була розпучлива. Та все, що могла осягнути, це те, що не повернуло до Англії 35 бомбовиків. Та зате ціле місто залишено в полумях, які було видно на дві квадратові милі. Мілгайм лежить недалекого міста Дуїсбург і є комунікаційним центром. В мирних часах мало це місто 136,000 мешканців.

РУРСЬКА ОБЛАСТЬ УЖЕ ЦІЛКОВИТО СПУСТОШЕНА.

ЛОНДОН. — З чудових колись і багатих промислових міст над Реном в рурській області остали тепер тільки безлюдні пустарі та руїни. Німці виселили з цеї території до 3,000,000 осіб, бо люди зачали „тратити нерви". Німецьке радіо подало, що ніхто не може собі уявити, що витерпіло населення Рурщини, якщо не бачив того нещастя власними очима. Та в тому нема нічого дивного, коли зважиться, що ця область була досі бомбардована 550 разами. Кольонія мала 116 рейдів, Ессен 56, Дортмунд 26, Дісельдорф 60 і так далі.

ВДАРЕНО НА САЛЄРНО В ПОЛУДНЕВІЙ ІТАЛІЇ.

ГОЛОВНА АЛІЯНТСЬКА КВАТИРА В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ. — В неділю бомбардували Салєрно американські бомбери, а в понеділок британські. Салєрно є пристаню, віддаленою яких 30 миль від Неаполю. Важна з цього боку, що є залізничим вузлом для електричної залізниці, що лучить Неаполь з полудневою Італією.

РИМ МОЖЕ БУТИ БОМБАРДОВАНИЙ.

ЛОНДОН. — Наново піднесено питання, чи годиться бомбардувати Рим хочби тільки для „психольогічного ефекту". Многі противляться тому з „етичних, політичних і культурних причин". Та інші кажуть, що як не звертають уваги на історичні памятники в інших містах, то нема рації робити виняток щодо Риму. Виходить на таке, що Рим теж може бути бомбардований, але у всякому випадку не так ще скоро, оскільки взагалі буде бомбардований. Наразі не видно конечної потреби бомбардовання „вічного міста".

ВДАРЕНО В ЯПОНСЬКИЙ КРУЖЛЯК.

ГОЛОВНА АЛІЯНТСЬКА КВАТИРА В АВСТРАЛІЇ. — Аліянтське воєнне звідомлення подає, що американські Ліберейтори вдарили бомбами в Макасар Проливах японський кружляк та один торговельний корабель. Сталося це між островами Целебес і Борнео, що належать до Голяндії.

ВІДНЕСЛИ НАД ЯПОНЦЯМИ НАЙБІЛЬШУ ПОВІТРЯНУ ПЕРЕМОГУ.

ҐВАДАЛКАНАЛ. — Втративши в повітряних боротьбах з американцями на протязі тижня 75 бомберів, японці вислали знову ескадру з 120 літаків, щоби знищити невеличке число американських малих суден, нагромаджених в Лунґа Біч. Вислід цього був такий, що американці знищили японцям 94 літаки, згідно з тим, що подає комунікат маринарки. Є це найбільший американський осяг у цій війні, коли іде про успіх в одній повітряній боротьбі. А коли іде про Ґвадалканал, то пишуть, що його тепер ніхто не пізнав би в порівнанню з тим, як він виглядав в 1942 році, коли болото, москіти, малярія та інші хвороби страшно дошкулювали. Тепер там, де було болото, вже гарні склепи і театри рухомих образів.

ВБИВ 38 ЯПОНЦІВ В ОДНІЙ БИТВІ.

ВАШИНҐТОН. — Є ним Джан Базільоне, син італійського іміґранта, років 26, родом з Ференсеn. Сержант Базільоне має дістати найвище відзначення — Почесну Конґресову Медалю за „надзвичайний героїзм", виявлений в Ґвадалканал, де він причинився в многім до „справжного знищення цілого японського полку". Видержав на позиції три дні й три ночі без відпочинку і поживи весь час з машинового крісу, вбивши особисто найменше 38 японців. Перед ним нагромадилась гора трупів, так, що мусів перенестись на інше місце, щоб далі стріляти.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

На Домашнім Фронті

Пятьох членів сенатового субкомітету для воєнної мобілізації предложило сенатови рапорт, котрий нібито звернений проти так званої воєнної моралі серед населення Злучених Держав, але на ділі є одним важким обвинуваченням федерального уряду. Кожне слово того рапорту заслугує на ближчу увагу широких кругів громадянства, і кожне слово буде певно взяте під увагу федеральним урядом і конґресом, бо відноситься воно до найважнішої в даний мент справи, до ведення війни.

Сенатовий субкомітет певно мав широкий доступ до розділу воєнних настроїв народу, і подає він різні явища, які, на його думку, можуть послужити доказом погіршення домашнього фронту. На першому місці рапорт ставить постійно повтаряючіся страйки й факт, що уряд не потрапив зарадити основній причині невдоволення робітників. Різні урядові аґенції ведуть різні розбіжні заходи коло економічної стабілізації, а урядові керманичі не потрапили цих заходів зо собою погодити якоюсь ясною політикою. Ті, що рішають про політику уряду; не проявляють вчинків, а тільки випускають кличі. Вони пробують зацицькати тих, котрих вони повинні бити по голові. Вони пробують полагоджувати спори там, де вони повинні такі спори передбачити й наперед до них не допустити. Ми ідемо на цьому полі на помацки, раз уперед, раз назад, робимо різні половичні міри. Високі урядники адміністрації часто резиґнують, а інші, не маючи з осередку заряджень ні твердої політики, запускаються в гарячу публичну боротьбу. Контроля цін і слушний розділ товарів нині загрожені, а сущні харчі забирають чорні ринки, підчас коли конкуруючі зо собою аґенції сваряться за те, хто має різними справами заряджувати. Почалися розкладати навіть аґенції, які створено для запобіження розскладови воєнної господарки. І так далі.

Ґазети назагал не найшли багато основ для признання цього обвинувачення пересадженим. Якраз противно, назагал вони з ним зовсім погоджуються, а деякі навіть додають ще свої власні закиди до цієї вже й такої великої суми обвинувачень. Різні ґазети мають для цих явищ різні пояснення. В великій мірі ці опінії залежать від того, чи ґазета стоїть за цю адміністрацію, чи проти неї. Деякі з них видимо зовсім ясно використовують цей закид для політичної цілі перевести порахунки з нелюбою їм адміністрацією.

Одначе, цього їм заборонити ніхто не може. Вільно в Америці критикувати уряд навіть учас війни, навіть за спосіб її ведення. Вільно з його помилок збивати капітал для розбудови політичного капіталу для противної урядови партії. Все це дозволяє американська демократія, як довго це зміряє до направи існуючого лиха.

Пильнують Наших Свобід

Зайшла в Америці подія, на яку треба звернути особливу увагу, бо вона вказує нам, як високо ставиться тут ідеї свободи і як дбається за те, щоби не були захитані основи наших свобід.

Маємо на думці рішення Найвищого Суду Злучених Держав в справі відавання салюту американському прапорови.

Як знаємо, в Америці істнує собі маленька релігійна секта, що зветься „Свідки Єгови". Вона цілком не тішиться тут популярністю, але живе собі. Отже та секта є проти цього, щоб діти її визнавців, як вступають на науку до публичних шкіл, відавали честь американському прапорови, чи складали перед ним обіти.

Легко собі уявити, що діється в душах загалу американців, коли він чує, що на цій американській землі живе хтось такий, що може добачувати щось не відповідного в віддаванню пошани символови наших свобід. Тому і не диво, що таке домагання Свідків Єгови опинилось аж в найвищій судовій інстанції нашої держави. Але тому саме може й декого здивує, що ось той Найвищий Суд дав згоду навіть і на таке домагання...

А рішив він так тому, що керувався при тому вищими інтересами і правдами, а зокрема тою свободою, яку так руйнують у різних диктатурах, де прапор того чи іншого кольору став божищем, що закриває грубу силу, насильство, поневолення. І де вже й маленькій дитині наказується віддавати божеську пошану ось такому символови неволі й злочинства.

Ось те рішення звернене теж і проти „своїх", себто проти тих ревнивих, що то псевдо-патріотизмом, вимахуванням прапорчиків чи голосними словами хотілиб закривати нераз такі намагання, що є противні тим ідеалам, що їх виразом є наш американський прапор.

Ось так є ми свідками події, яка вказує, що навіть у тих воєнних часах, які переживаємо, а в яких треба переносити не одно, що нагадує зненавиджену в Европі „реґіментацію", є чинники, що стоять на сторожі нашої свободи. Це, що сталося з Свідками Єгови є нічим іншим, а тільки малим інцидентом. В душі американців Свідки Єгови ніщо не виграли. Але виграла вища справа: американська свобода.

Цей приклад теж вказує і на те, як складною і делікатною є та свобода, та як її легко можна нераз втратити. Ось та небезпека, що її можна втратити, заставляє часом видавати навіть і такі судові оречення, як от в нашому випадку. Такий підхід є саме доброю запорукою, що скоро війна покінчиться, ми готові зажити на цій землі ще свобідніше й краще, як жили на ній досі.

"ПОЛЯКИ ТА УКРАЇНЦІ"

Під таким наголовком появилась стаття **д-ра Вацлава Бітнера,** бувшого посла до польського сойму, яку видруковано в двох числах польського денника **„Дзеннік Звйонзкови",** що виходить в Шікаго, *Ілл.* **Для інформаційних цілей передамо головний її зміст, а при кінці помістимо ще й наші завваги.**

Автор стверджує на вступі, що ця війна ведеться за основні ідеали людства, а теж і за найживотніші інтереси тих народів, що є учасниками війни. Польща, каже д-р Бітнер, воює за демократію і християнську цивілізацію. Це ясне, каже він, але зате не ясні деяким сусідам Польщі — її державні інтереси. Про ось такі справи, каже автор, треба одначе ясно і отверто говорити, бо тільки таке отверте говорення може зродити і отвертих приятелів.

Першою, такою справою, яка повинна бути видвигнена і ясно й отверто обговорена, є, на думку автора, у к р а ї н с ь к а справа.

Брак програми щодо української справи.

Та щодо цього нема в поляків виразно спрецизованої програми. Ніби головно тому, бо українська справа „є найбільш трудною проблемою для практичної розвязки". Автор каже, що теж і тому, що „брак в українського народу однакової традиції й однакової державної думки". А особливі труднощі повстають ще й через те, що в українців є „брак скристалізованої волі народу у виді незалежного уряду". Та, пише далі автор, проте „український нарід істнує, живе, працює, терпить, та був і є своєю судьбою злучений з судьбою Польщі". Це є те реальне, каже він, з якого треба виходити, забуваючи одним за „пацифікацію", яку польський уряд переводив, а другим за „співпрацю українців з окупаційною владою".

Терплять як одні так і другі.

Далі автор пише, що „українці вимагають такого самого людського підходу до справи, як Польща і поляки". Бо „терплять однаково українці як і поляки, будучи однаково страшно переслідуваними, а німці й росіяни трактують українців в один і той самий спосіб, себто тільки як етнічний матеріял, що має служити для інтересів і потуги великої Росії, чи великої Німеччини".

Автор згадує за вивіз 7 міліонів українців з України під Советами на Сибір ще до цеї війни, як і вивіз двох міліонів поляків на Сибір чи до північної Росі. Правда, згинули тепер поляки у Советах, але, каже автор, не треба теж забувати і за те, скільки згинуло в тому самому часі теж і українців. Зокрема пише таке:

„Тільки з самих моїх товаришів, соймових послів-українців, ось такі зістали вивезені й вже правоподібно не живуть: Остап Луцький — сенатор, Микола Малицький — сенатор, Володимир Кузьмович — посол, Дмитро Великанович — посол, Олександер Огородник — посол, Никита Бура — посол". А в тюрмі чи наслідком тюрми, пише автор, померли Дмитро Левицький, Володимир Старосольський, Осип Когут, Іван Квасниця і т. д., закінчуючи цей уступ так:

„А про скільки тисячів і десятків тисячів помордованих українців нічого не знаємо? Отже поляки і українці є тепер не тільки племінними братами, але і братами ізза крови, пролятої через спільних ворогів".

Пора подумати про майбутнє!

Автор не хоче заглядати широко в минуле, а радить подумати над будучим. Дораджує полякам не глядіти на те, що дїється тепер на українських землях під німцями, бо там українці діють під примусом. Стверджує, що „поляки поповнили різні промахи у відношенню до українців", але зазначує, що не можна говорити, що „т. зв. польські „переслідування" і російські — були однакової міри".

В доказ такого свого твердження д-р Бітнер наводить статистику населення СССР з 1935 року, яка виказує 31.2 міліонів української людности, або 21.2% цілої людности Советів. Ствердивши це, каже, що советська статистика з 1939 року не виказала не тільки ніякого приросту українського населення, але ще зменшила це населення до 28 міліонів, себто до 16% людности цілих Советів. Те, що українці в Советах втратили на протязі чотирьох років пять міліонів людей, каже автор, говорить виразніше всього, чим є Росія для України, та як там винищується українців.

В протиставленню до відношення Росії до українців, автор подає, що в Польщі навіть в часах „потравневих влад", коли то українці зазнавали різних шиканів і ударів „в народню гордість" — українська людність зростала, як і зростало все українське життя, релігійне, культурне й економічне, не зважаючи на „заслугуючу догани" „пацифікацію" та інші акції (Береза Картузька)".

Автор хоче ось тим сказати, що „існує основна різниця у відношенню до українців між польською політикою і політикою советською". Він каже, що Совети продовжують „царську політику русифікації, получену з вигубленням українського народу, щоби таким чином заспокоїти советські імперіялістичні цілі". Зате політика польська, пише автор, „хоче тільки наклонити українців до співпраці з польською державністю". А як цій польській політиці це не вдавалось, то вона допускалась різних надужить, диктованих часто „політичною неспосібністю і моральною низиною поодиноких людей, а не якихсь поважних рухів, що малиб глибшу опору в цілім народі", бо сам польський нарід, пише автор, „завжди визнавав істнування українського народу і його право на самостійне життя".

За польсько - український "Commonwealth".

Автор є тої думки, що польська політика мала на ціли діпняти „створення спільноти і польсько-української співпраці, що можнаб назвати, "Commonwelth", якщоб вжити анґлійського слова. Але в тому розумінню, щоб українці стали „громадянами польської держави". Це, каже автор, не відноситься до цілости української проблеми, себто до справи „незалежної України аж по Кавказ", та її евентуальної федерації з Росією чи Польщею, бо це залежати буде від „воєнних можливостей" і є справою „не тільки польсько-українською, чи російсько-українською, але справою европейської політики, а навіть світової".

Ясно сказати, яке буде положення українців у Польщі.

Потім автор приходить до „практичної" сторони, себто до ураґульовання польсько-українських відносин у майбутній Польщі. Він взиває польський уряд у Лондоні, щоби він вияснив те положення точніше й ясніше, щоб висказатися щодо цілковитого рівноуправнення та широкої територіяльної автономії з своїм уставодавством ширше, як про це вже згадано в урядових деклярацiях. Каже, щоби в подробицях те все вирішити, щоб українці „не підозрівали їх про будь яку охоту їх польонізувати". Доперва, каже він, як ось так поладнається польсько-українську справу, буе можна думати про „ширші горизонти в справі України".

Автор взиває польський уряд, щоби він, як говорить публично про польські кривди і терпіння, теж говорив і про кривди, що їх завдається українському народови, як і „про цілу траґедію того історично найближчого полякам народу", яка є для нього тим тяжча, бо „українці не мають нині властиво серед Обєднаних Держав ніякої своєї репрезентації". А „трудно вважати за оборонців України тих, що знаходяться тепер у Москві забуваючи за мученичу смерть кілька міліонів українців в Росії, чи тих утопістів, що ставили на німецьку карту".

Розумувати про ці справи на „еміґрації".

Автор закінчує тим, що він не мав на думці видвигнути якусь спільну польсько-українську програму. Він тільки хотів порушити публично ту важну проблему і був би вдячний усім тим полякам і українцям, що піднеслиб свої завваги щодо кинених ним думок. Він є тої думки, що поляки і українці „повинні на еміґрації знайти форми зближення", особливо ще й тому, що „українська еміґрація в Америці й Канаді є збірнотою поважною і добре зорґанізованою".

* * *

Ось так передали ми найважніші думки бувшого польського посла, висловлені на тему українсько - польських відносин. До цього додамо ось таке:

Якщо автор читає українські ґазети, то мабуть не тяжко йому зорієнтуватися, що думають про ці справи американські українці. Обговорювання ось таких проблем не є у нас рідкістю, як у польській пресі. У цій останній навіть така стаття як д-ра В. Бітнера, про котру саме говоримо, є ще й досі майже білим круком. Д-р Бітнер принаймні ставиться з повагою і гідністю до справи, а про українську траґедію пише так, що хочеться вірити, що він її відчуває по людськи, або принаймні розуміє її в тому значінню, що вона є рівночасно і ударом в саму Польщу. А таких голосів в американсько-польській пресі мало, а властиво майже їх нема.

Ми, американські українці, глядимо на конфлікт між Україною і Польщею так, як не висловив уже давно в поетичній формі Шевченко, пишучи, що Польща впала і „вас задавила". Так глядить на це й український нарід. Ніхто з розумних та ідейних українців не радів і не радіє з упадку Польщі й її траґедії. Бож за її упадком пішов новий окупантський наступ на українські землі, що означає нову мученицьку карту в історії терпінь українського народу, як і новий удар у його визвольні змагання.

Далі: Нам здається, що отсе маємо до діла з новою траґедією польського народу і народу українського. Положення українського народу остільки гірше, що у своїх державницьких і соборницьких змаганнях він має тепер до діла з трьома ворогами: теперішньою німецько - націстською окупацією, та евентуальними окупаціями: московською і польською. Про менші вже й не згадуємо. Знов польський нарід, що є тепер під німецькою окупацією, стоїть перед загрозою советської окупації. Бож преціиь може навіть і повстати „незалежна і велика Польща", але вона може бути такою „незалежною", як була нею Україна під Советами.

Думати, що Польща може в таких міжнародних обставинах як теперішні дістати назад „східні креси" є, на нашу думку, політичною утопією. Це неможливе... І з тим треба польській реальній політиці погодитись. Крім цього, українсько-польські відносини — це вже така стара хвороба, що тут без радикальної операції не обійдеться. На що інше шкода тратити час і дурити себе та інших. А це, що пишемо, є загально українським

(Докінчення на стороні 3-тій)

ГРИГОРІЙ КВІТКА-ОСНОВЯНЕНКО

ЩИРА ЛЮБОВ

13)

Не спати лягла на своєму ліжку наша Галочка! Ні, сон далеко від неї. Узяли її думки та гадки... Тільки і чути її, як важко здихне... сплакне... проговорить: „Щож з цього буде?..." та впять за думки. Далі аж голосно сказала: „Чогож я журюся? Вже вірно і він так дума! Так і зробимо, так і житимемо... Що то за гарно буде... Що то я щаслива буду! Аж дух в мене радується! Він мене любитиме, аж поки я вмру; а я вже буду довго, довго жити, бо у щасті... та у вірній... любо... ві..." та не счулася, як і заснула, думаючи про своє щастя...

Требаж було так статися, що вранці прийшов до Олексія чоловік, з котрим вони укупі купили лісок, так треба було їм там порядок дати: яке на сяжні у продажу, а яке почистити. А як Олексій у цьому велику силу знав, так без нього і не можна було. Сяк-так подумавши Олексій і поїхав, перехрестивши свою Галочку і, нічого їй не сказавши, тільки пильно їй у вічи подивився. Так не на таківську бо напав! Та знала його думку, та сама собі опісля і сказала: „Ні, таточку! Тиж і сам учора сказав, що я твоя дитина..."

Незабаром вже Семен Іванович і тут. Як зійшлися, так буцім то цілий рік не бачились. Намилувавшися собі, як є між молодим парубком і дівкою, що хотять собі побратися, Семен Іванович посадив Галочку біля себе і став казати: „Не буду тобі, Галю моя мила, розказувати, яке ти мені щастя дала, полюбивши і мене, як я тебе люблю. Коли мене щиро любиш, так душа твоя знає теж щастя".

„Знає, мій соколику! Та нема таких річей, щоб його розказати". Так сказала Галочка, приголублюючись до нього.

— „Так, моя зірочко! Так і я не вмію усього розказати. І як я знаю своє серце, то знаю і твоє, що як я маю тебе любити по ввесь мій вік, то і ти не покинеш мене і не забудеш мене ніколи..."

„Хібаж я захочу своєї смерти? Бо знаю, що як би я, не що друге, а тільки подумалаб тебе менш любити, то ту би з нудьги і пропала! Через те і живу на світі, що люблю тебе... Жити і тебе любити, це мені однаковісінько. Чи проживе рибонька без водиці? чи розцвіте який квіточок без рісоньки небесної? Так і я не проживу без твоєї любови. Перестанеш мене любити, то я тут зараз і вмру! а усе таки і вмираючи также буду любити, як і у цей час!..."

— „Коли мене так любиш, то, Галю, зроби усе для мого щастя!..."

„Що хоч звели, на край світа пішли... та нема на світі такої сили, щоб мене вдержала від любови до тебе; а затим нема того і на світі, чого я не зробилаб для тебе, від щирої моєї любови..."

— „Галю!" сказав Семен Іванович, кріпко її поцілувавши: „поберімося собі!... Я не можу без тебе жити... Кудиж ти устаєш?..."

Галочка, почувши це від нього, підняла свою головоньку з його плечей, де припавши усе лежала, і випручавши тихенько від нього свою руку, устала і стала подаль від нього... Господи! бліда як стіна, рученята зложила на грудях, тяжко дише і не зможе слова промовити...

Семен Іванович, здивувавшись кріпко, питає її: „Галочко! чого це ти?... Скажи мені, чи надіятися на таке щастя?... Скажи!" і хотів було узяти її за руку... так вона відступилась ще від нього і, силкуючись, через велику силу промовила:

„Що це... ви... ваше... благородіє?" та з цим словом мерщій ухопилась за стіл, щоб удержатись, а то зовсім би впала; тяжко бо їй було відрікатись від свого щастя!...

— „Галочко!" аж крикнув Семен Іванович, сам себе не тямлячи: „Чи це мені так почулось?... з ким ти говориш? кого так величаєш?"

„Вас".

— „ Чи так тобі треба зо мною говорити?"

„Так. Коли ви сами забули, що ви є благородні, так проста дівка, мужичка, нагадує вам, що ви таке є", сказала Галочка вже сміліше і ніби суровенько.

— „З чого це ти так почала?"

„Вам не подоба того і думати, що ви отсе мені сказали!"

— „Та що з тобою сталось? Чи це ти, Галочко, так говориш?"

„Я, Галочка, дочка обивателя Олексія Таранця, нагадую Семену Івановичу, що він є благородний, пан, поручик... Йому не можна цього і думати..."

— „Так же ти мене любиш? Так же ти ось тепер завіряла?"

„І вмираючи буду теж казати. Ох! бачить Бог, як я кріпко вас люблю і любитиму по вік!".

— „Колиж так любиш, чому ж не хочеш йти за мене?"

„Затим, що люблю вас кріпко, міри нема, як люблю, щиро люблю!"

— „Колиж любиш, чом не хочеш свого і мого щастя?"

„Моє щастя у мойому серденьку, а пильно хочу, щоб ви щасливі були, і тим не хочу слухати ваших річей..."

— „Колиж хочеш мого щастя, чим це хочеш йти за мене?

„Щоб не згубити вас на вік, не завязати вам світу... Семене Івановичу! Я вам не рівня!"

— „Не говори ти мені цього. Любов усіх рівня!"

„Може й так, поки ми житимемо один для одного; так не можна бо цього зробити!... Об моїй долі, об моїм щасті ви не споминайте: я їх поховала, а будемо говорити про вас. Я не знаю, як у світі, між панами, усе проче водиться, а знаю, що усюди будуть питатись про вашу жінку: відкіля вона і хто така є? Нехай ви, люблячи мене, і не засоромитесь сказати прямо: „вона мужичка!" та яково вам буде тоді? Усі будуть з вас сміятись, усі осуджати, усі цуратимуться вас, що у вас через жінку уся рідня мужики..."

— „Яке мені до них діло? Я не подивлюсь ні на кого!..."

„Так вони подивляться на вас. Попрйокам та сміху з вас кінця не буде. Не стерпите, схаменетеся... і радіб вернутьcя, та вже не можна. От і зненавидите мене..."

— „Галю! цього по вік ніколи не буде! Нехай мене засміють, розіпнуть, розірвуть, я ніколи не перестану тебе любити!"

„Так яж не камяна! Хіба мені легко буде дивитися, що ви через мене і за мене страждатимете, і я, усе те бачивши, зможу жити? Однаковісінько вмру, як і тоді, як ви перестанете мене любити. Та я об собі не вбиваюсь. Хоч як хочете мене переряжуйте, научіть усьому, як треба бути панею, та вже натури не переробите: усе видно буде, що я корінна мужичка. Куди ви зо мною явитесь, усюди мене засміють..."

— „Я усіх покину, відстану від людей, тільки ти мені..."

(Дальше буде).

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
ЗА ТРАВЕНЬ 1943 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	323.16
2.	205.95
3.	131.53
4.	71.50
5.	361.38
7.	262.20
8.	288.78
9.	182.72
10.	162.39
11.	132.92
12.	99.88
13.	68.33
14.	19.36
16.	91.96
17.	32.52
18.	108.93
19.	12.05
20.	313.08
21.	162.17
22.	167.32
23.	63.59
24.	265.03
25.	58.71
26.	27.11
27.	48.39
28.	153.28
29.	194.32
30.	80.69
31.	131.26
32.	32.84
33.	114.75
34.	50.66
35.	94.02
36.	164.63
37.	111.13
38.	248.57
39.	406.45
40.	32.24
41.	39.26
42.	212.90
43.	66.93
44.	132.32
45.	401.03
46.	20.27
47.	67.47
48.	40.29
49.	55.45
50.	177.62
51.	68.26
52.	105.33
53.	79.53
54.	63.83
55.	72.44
56.	139.26
57.	228.45
58.	198.43
59.	238.25
60.	41.68
61.	68.82
62.	107.66
63.	442.97
64.	193.86
65.	235.52
66.	91.07
67.	202.90
68.	21.12
69.	166.02
70.	260.36
71.	57.99
72.	62.96
73.	91.97
74.	44.87
75.	240.60
76.	353.41
77.	78.20
78.	113.33
79.	21.09
80.	75.84
81.	129.03
82.	69.21
83.	307.77
84.	82.14
85.	200.42
86.	192.69
87.	172.79
88.	17.00
89.	46.06
90.	236.43
91.	434.25
92.	24.19
93.	57.38
94.	742.75
95.	41.74
96.	246.34
97.	174.41
98.	133.01
99.	188.03
100.	103.66
101.	47.58
102.	607.25
103.	125.07
104.	281.38
105.	219.94
106.	353.32
107.	48.35
108.	128.38
109.	156.25
110.	9.81
111.	34.04
112.	273.08
113.	73.08
114.	52.78
115.	40.25
116.	65.19
117.	107.21
118.	118.99
119.	47.03
120.	201.52
121.	190.90
122.	58.17
123.	213.95
124.	114.72
125.	210.12
126.	98.48
127.	328.66
128.	31.04
129.	31.10
130.	445.99
131.	14.83
132.	151.72
133.	218.77
134.	106.27
135.	77.46
136.	216.60
137.	184.61
138.	74.14
139.	57.80
140.	86.60
141.	30.88
142.	122.38
143.	176.23
144.	61.06
145.	66.75
146.	171.35
147.	604.48
148.	46.60
149.	75.50
150.	134.19
151.	317.32
152.	49.77
153.	9.57
154.	41.98
155.	514.40
156.	121.15
157.	29.00
158.	355.15
159.	90.75
160.	122.75
161.	199.90
162.	46.89
164.	249.25
165.	61.44
166.	42.04

Відділ	Заплатив
167.	118.77
168.	218.33
169.	43.22
170.	229.69
171.	63.36
172.	46.16
173.	107.81
174.	31.85
175.	229.79
176.	209.35
177.	159.33
178.	217.01
179.	290.40
180.	80.88
181.	125.25
182.	193.20
183.	141.33
184.	20.12
185.	79.45
186.	52.03
187.	43.12
188.	61.43
189.	6.82
190.	41.56
191.	159.41
192.	161.00
193.	83.95
194.	100.80
195.	50.67
196.	54.50
197.	33.17
198.	50.53
199.	41.83
200.	258.30
201.	51.88
202.	42.45
204.	1,578.71
205.	21.38
206.	712.13
207.	65.27
208.	35.81
209.	68.36
210.	102.45
211.	318.28
212.	66.27
213.	300.94
214.	31.15
215.	39.57
216.	26.97
217.	476.12
218.	234.16
219.	415.66
220.	294.15
221.	646.97
222.	39.68
223.	367.90
224.	40.41
225.	11.75
226.	71.65
227.	48.03
228.	85.16
229.	177.85
230.	326.54
231.	23.62
232.	71.55
233.	41.02
234.	196.39
235.	159.63
236.	184.75
237.	257.26
238.	391.45
239.	328.63
241.	121.26
242.	143.96
243.	93.95
244.	23.66
245.	156.63
246.	89.41
247.	296.05
248.	88.07
249.	39.30
250.	13.49
251.	242.18
252.	268.21
253.	109.83
254.	153.82
255.	61.61
256.	71.85
257.	34.37
258.	37.02
259.	255.68
260.	120.76
261.	53.02
262.	80.17
263.	56.48
264.	182.98
265.	59.48
266.	111.47
267.	112.80
268.	144.03
269.	24.70
270.	247.59
271.	101.45
272.	40.54
273.	13.96
274.	233.52
275.	112.58
276.	344.44
277.	294.55
278.	33.83
279.	22.70
280.	187.91
281.	146.64
282.	15.08
283.	166.97
284.	107.02
285.	16.60
286.	90.01
287.	84.34
288.	282.00
289.	44.29
290.	92.56
291.	138.13
292.	573.14
293.	166.91
294.	48.52
295.	204.90
296.	317.88
297.	17.98
298.	98.63
299.	70.16
300.	146.03
301.	184.07
302.	24.00
303.	92.75
304.	213.27
305.	134.79
306.	29.10
307.	63.39
308.	153.34
309.	39.67
310.	153.43
311.	21.61
312.	101.86
313.	15.00
314.	24.08
315.	20.61
316.	382.01
317.	99.35
318.	136.73
319.	108.64
320.	146.26
321.	91.90
322.	68.14
323.	82.32
324.	219.32
325.	286.91
326.	102.37
327.	38.80
328.	24.47
329.	106.58
330.	188.07
331.	113.86

Відділ	Заплатив
332.	87.87
333.	272.02
334.	273.06
335.	55.98
336.	241.38
337.	21.81
338.	284.57
339.	126.27
340.	19.24
341.	196.34
342.	189.80
343.	102.80
344.	109.89
345.	109.59
346.	46.73
347.	179.02
348.	130.28
349.	38.72
350.	178.76
351.	56.87
352.	117.59
353.	27.39
354.	18.77
355.	74.45
356.	21.34
357.	66.48
358.	111.39
359.	51.85
360.	28.78
361.	1,632.15
362.	73.20
363.	155.89
364.	495.74
365.	55.48
366.	18.88
367.	396.14
368.	42.97
369.	286.38
370.	304.45
371.	258.17
372.	80.99
373.	65.78
374.	58.42
375.	174.97
376.	32.86
377.	19.06
378.	48.00
379.	164.25
380.	67.05
381.	26.38
382.	27.68
383.	261.35
384.	44.08
385.	302.92
386.	70.17
387.	58.43
388.	179.56
389.	27.19
390.	237.47
391.	41.74
392.	21.63
395.	31.90
396.	100.20
400.	107.91
401.	46.76

Відділ	Заплатив
402.	21.05
403.	269.48
404.	63.16
405.	189.22
406.	213.33
407.	59.06
408.	35.16
409.	66.23
410.	18.45
411.	46.46
413.	96.78
414.	84.40
415.	26.09
416.	17.05
418.	14.91
419.	5.73
421.	60.36
422.	37.46
424.	16.00
425.	32.72
426.	36.12
427.	81.44
429.	23.29
430.	26.52
431.	17.65
432.	568.70
433.	60.13
435.	76.84
436.	33.67
437.	30.04
438.	25.50
439.	147.41
441.	446.81
442.	30.00
443.	46.85
444.	139.26
446.	59.28
448.	78.34
450.	8.26
452.	32.11
453.	18.71
454.	11.04
455.	47.72
456.	31.41
457.	72.03
458.	131.13
459.	56.69
460.	9.63
461.	52.14
462.	64.96
463.	35.41
464.	37.03
465.	85.10
466.	43.56
467.	8.38
469.	106.13
470.	18.90
471.	17.00
473.	248.41
474.	10.98
475.	22.74
476.	126.30
477.	101.46
478.	71.00

Доплачено за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду 309.60

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпечення $61,751.86

Відділ	Заплатив
1.	12.00
3.	2.42
19.	1.58
28.	12.03
30.	9.53
33.	7.91
37.	16.20
39.	30.74
65.	14.02
70.	3.80
83.	2.86
90.	11.51
101.	2.84
102.	4.96
106.	7.23
108.	4.72
112.	3.76
117.	4.46
125.	2.66
127.	5.65
139.	2.35
142.	8.40
143.	10.49
147.	23.75
151.	16.24
161.	1.92
170.	4.94
181.	1.57
185.	6.68
189.	3.49
194.	81
206.	3.96
209.	4.26
216.	13.18
217.	2.74

Відділ	Заплатив
221.	3.05
225.	15.19
230.	3.81
234.	17.54
237.	2.68
243.	16.80
245.	1.06
257.	2.84
262.	1.41
268.	2.93
274.	1.49
275.	14.56
276.	3.54
277.	2.02
278.	1.15
284.	3.37
286.	34.55
292.	1.83
298.	3.05
305.	6.82
316.	1.41
321.	3.73
328.	2.01
334.	2.28
335.	5.31
336.	6.35
342.	14.57
349.	5.24
358.	1.62
361.	2.48
367.	3.51
370.	6.26
371.	1.30
384.	28.93
388.	15.42

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення .... $ 505.87

Разом з місячних вкладок від членів	$62,257.73
Відсотки від бондів	5,243.75
Відсотки від морґеджів	1,651.36
Відсотки від членських позичок	534.90
Чинш від реальностей	13,515.81
Прихід з друкарні і книгарні У. Н. Союзу	5,642.92
Продаж відзнак і платничих книжечок	3.40
Зворот з молодечого департаменту за лікарів	6.00
Перенос резерви за переписаних дітей до дорослих членів У. Н. Союзу	203.30
Надвишка при виміні канадійської валюти	3.00
Уневажнений грошевий зворот	16.58
Зворот позички до народного фонду	22.43
Сплати морґеджів	7,045.67
Сплати членських позичок	5,213.14
Продаж книжок в книгарні У. Н. Союзу	58.80

Сирітські части по бл. п.:

в. 220 Лусь Іван 259.71

Разом $101,678.50

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 2 Воргач Стефан	398.78
в. 5 Підгірний Іван	500.00
в. 5 Пшеничняк Василь	1,000.00
в. 16 Мирдак Пайза	500.00
в. 27 Небесний Ґнат	250.00
в. 29 Кулявий Іван	1,000.00
в. 56 Федчак Анна	1,000.00
в. 85 Поливка Михайло ст.	1,000.00
в. 103 Гатала Андрій	1,000.00
в. 118 Сенко Теодор	750.00
в. 126 Пограничний Йосиф	217.34
в. 137 Янович Іван	1,000.00
в. 142 Лещак Іван	1,000.00
в. 206 Бухтик Семен	750.00
в. 220 Лусь Іван	1,000.00
в. 228 Юренко Ілія	1,000.00
в. 255 Полюга Микола	500.00
в. 262 Шмайда Ґнат	1,000.00
в. 281 Чмир Григорій	500.00
в. 286 Хомяк Теодор	1,000.00
в. 337 Семенків Антоніна (О-500)	500.00
в. 337 Семенків Антоніна (Т-1000)	1,000.00
в. 372 Хабурський Петро	250.00
в. 388 Бренґілевич Йосиф	500.00
в. 409 Кондрах Петро	1,000.00
в. 476 Маряк Катерина	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Дивіденда для членів обезпечених в нових родах обезпечення	66,727.68
Грошеві звороти	333.43
Відсотки на закуплених бондах (accrued)	36.11
Податок від канадійських інвестицій	19.15
Зворот відсотків від членських позичок	13.23

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

в. 1 Слодичко Йосиф	54.01
в. 58 Підкова Ілія	118.41
в. 65 Напованець Марія	133.67
в. 229 Гайдучок Параскевія	225.50

Виплати з фонду Згоди Братств:

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду 309.60

Запомоги з запомогового фонду:

в. 4 Чомко Стефан	50.00
в. 4 Пупчик Марія	25.00
в. 7 Михалишин Дмитро	25.00
в. 10 Кузяк Дмитро	35.00
в. 10 Докля Андрій	35.00
в. 33 Нісевич Катерина	20.00
в. 42 Саган Іван	40.00
в. 48 Негребецький Мих.	35.00
в. 56 Ходан Теодор	25.00
в. 67 Мельник Михайло	35.00
в. 70 Біґуняк Стефан	25.00
в. 70 Лишнянський Микола	35.00
в. 75 Тарас Василь	35.00
в. 78 Дрончак Дмитро	25.00
в. 83 Головата Марія	25.00
в. 86 Пащук Іван	25.00
в. 90 Бляшка Андрій	25.00
в. 91 Візнічак Юрій	40.00
в. 91 Любка Анна	35.00
в. 99 Леськів Василь	25.00
в. 99 Надільний Дмитро	35.00
в. 99 Кушнір Іван	35.00
в. 108 Дзят Іван	30.00
в. 108 Фурґалевич Андрій	25.00
в. 109 Щепко Дамян	35.00
в. 123 Булик Серафина	25.00
в. 123 Яцун Марія	25.00
в. 125 Шалко Анна	20.00
в. 125 Косар Текля	20.00
в. 151 Мельничук Михайло	25.00
в. 155 Дудич Катерина	25.00
в. 158 Більський Михайло	35.00
в. 159 Петрик Стефан	35.00
в. 196 Цінюрчин Теодор	25.00
в. 204 Гарачай Володислав	35.00
в. 204 Тураш Ілія	35.00
в. 206 Гловацька Текля	25.00
в. 209 Войнаровський Юрій	35.00
в. 209 Цар Северко	35.00
в. 209 Савчак Олекса	35.00
в. 221 Стен А. Йосиф	35.00
в. 223 Борис Петро	25.00
в. 223 Смаль Нестор	35.00
в. 223 Проць Ева	25.00
в. 230 Біжик Катерина	25.00
в. 233 Задорожна Катерина	25.00
в. 235 Ґвоздь Семен	35.00
в. 235 Копина Дмитро	35.00
в. 237 Косенюк Михайло	35.00
в. 259 Пірович Казимир	25.00
в. 275 Луковський Гаврило	35.00
в. 288 Тульба Павло	35.00
в. 292 Нигрич Семен	35.00
в. 293 Вальорна Анна	25.00
в. 309 Ковтун Іван	25.00
в. 338 Хан Григорій	35.00
в. 345 Парій Мокрина	25.00
в. 361 Ґураль Василь	30.00
в. 361 Козар Іван	35.00
в. 365 Руднянин Анастазія	25.00
в. 369 ココ Вересюк Дмитро	35.00
в. 385 Гунчак Микола	35.00
в. 385 Кошляк Гаврило	25.00
в. 401 Кренціглова Йосиф	35.00
в. 404 Худик Марія	25.00
в. 408 Ленько Анна	25.00
в. 408 Роздільська Ева	25.00
в. 408 Демкович Филип	35.00
в. 469 Войтович Іван	25.00

Виплати адміністраційного фонду:

Платня редакторів, робітників, папір і інші виплати друкарні і книгарні У. Н. Союзу	4,080.88
Свобода за орган	3,595.00
Платня головного уряду	900.00
Другий наклад Історії України англійською мовою	650.00
Чинш за офіси У. Н. Союзу	625.00
Нагорода за нових членів	589.44
Платня помічних сил	562.89
Видатки канцелярійні на пошту	350.00
Кошти подорожі і репрезентації	285.56
Свобода за праці і друки	235.51
Лікарі за нових членів	122.00
Оголошення	110.00
Спортова акція	50.00
Телефон	34.10
Фотографічні знимки членських аплікацій	21.01
Податок за канадійські чеки	10.25
Асекураційні журнали	6.26
Вода	5.00
Федеральний податок за відділових урядників	3.76
Стейтовий податок за помічні сили	2.10
Стейти за дозволи	1.00

Інші виплати:

Податок, вода, паливо; світло і інші виплати на реальностях 19,357.68

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	25,593.75
Позички членам	316.89

Разом $147.179.99

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем квітня 1943. року остала	$474,113.06
Прихід за травень	101,678.50
Разом	$575,791.56
Розхід за травень	147,179.99
Готівка з кінцем травня 1943. року остає	$428,611.57

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 428,611.57
Морґеджі	1,056,897.02
Бонди	3,472,554.34
Реальности	949,158.77
Позички членам	537,896.40
Друкарня і книгарня	10,636.90
Ноти	925.00

Разом $6,456.680.00

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$5,770,061.72
Посмертний фонд старого роду обезпечення	76,499.86
Адміністраційний фонд	197,790.47
Резервовий фонд	13,031.20
Запомоговий фонд	91,880.75
Народний фонд	13,685.33
Конвенційний фонд	25,958.94
Contingent Fund for protection of Inv. & Mort.	155,909.57
Фонд Згоди Братств	24,538.26
Сирітський фонд	87,323.90

Разом $6,456.680.00

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. касієр.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Відділ	Заплатив
1.	50
2.	1.80
5.	90
7.	1.73
8.	2.93
9.	1.80
10.	10
11.	68
14.	1.13
16.	75
17.	6.08
20.	70
28.	2.70
29.	48
30.	2.47
33.	90
34.	23
38.	2.25
39.	8.10
41.	1.58
43.	68
45.	45
47.	63
48.	2.05
50.	45
51.	2.03
52.	90
53.	23
55.	1.35
57.	1.75
61.	1.13
63.	2.70
65.	2.00
66.	1.35
67.	68
69.	23
70.	68
72.	33
75.	1.80
76.	1.80
78.	4.48
79.	45
81.	25
82.	75
83.	68
84.	1.80
85.	3.38
87.	69
89.	38
90.	2.03
91.	3.60
92.	1.00
94.	1.35
95.	90
96.	2.93
97.	68
98.	4.50
105.	90
106.	45
109.	2.38
110.	18
112.	31
116.	45
118.	75
119.	90
120.	23
123.	45
124.	1.58
125.	90
126.	1.80
127.	2.03
130.	1.00
133.	35
136.	1.35
137.	1.35
139.	1.80
140.	25
142.	1.35
144.	75
145.	68
147.	1.13
148.	25
150.	50
151.	10.80
155.	90
156.	45
157.	68
158.	90
159.	1.00
161.	1.58
164.	2.93
167.	45
169.	88
170.	1.35
173.	75
176.	1.35
179.	68
180.	90
186.	75

Відділ	Заплатив
188.	90
191.	1.13
192.	45
198.	35
200.	2.70
201.	1.13
202.	25
204.	80.55
206.	45
212.	90
217.	2.25
218.	1.80
219.	2.93
221.	2.93
222.	2.02
223.	1.00
224.	6.75
227.	45
228.	3.15
229.	45
230.	4.28
232.	45
235.	1.50
238.	5.63
239.	90
242.	9.53
243.	23
247.	70
248.	3.38
251.	1.50
252.	10.50
253.	45
254.	25
255.	1.58
259.	45
260.	10.58
261.	25
262.	45
265.	2.70
266.	2.70
268.	1.13
270.	90
271.	50
272.	1.80
273.	90
274.	4.05
276.	25
277.	2.25
279.	45
280.	77
281.	9.00
282.	45
283.	1.00
287.	1.35
288.	1.28
290.	43
291.	1.25
292.	1.12
293.	4.28
295.	45
296.	4.73
297.	18
299.	2.93
303.	88
304.	11.93
305.	1.13
306.	90
313.	88
316.	2.03
317.	45
318.	45
319.	1.13
320.	1.13
321.	1.50
323.	45
324.	2.03
327.	50
329.	25
330.	23
331.	45
333.	6.15
334.	23
336.	45
338.	2.03
339.	2.05
341.	5.63
342.	1.35
344.	2.25
346.	45
347.	1.35
348.	3.38
350.	1.35
351.	45
352.	45
355.	50
359.	3.38
361.	23.85
362.	75
363.	1.13

Відділ	Заплатив
364.	75
365.	3.15
366.	2.25
368.	13
369.	1.80
371.	3.60
375.	1.80
376.	45
379.	7.43
380.	6.75
383.	2.25
387.	25
388.	1.35
389.	68
395.	6.07
396.	45
400.	1.15
401.	90
403.	23
404.	45
405.	90
406.	2.70
413.	68
414.	6.53
418.	68
421.	70
422.	1.80
424.	1.35

Відділ	Заплатив
427.	9.35
429.	2.08
430.	1.80
432.	53.96
433.	1.13
437.	2.25
438.	90
439.	33.75
443.	6.75
444.	2.18
448.	1.58
450.	1.80
454.	90
456.	8.25
458.	5.20
459.	4.20
461.	3.95
462.	3.43
464.	1.35
466.	90
467.	45
469.	4.05
470.	10.45
473.	11.70
474.	90
475.	1.58
476.	50
478.	1.50

З місячних вкладок від членів обезпечених в клясах 1, 2 і 3 .... $ 670.87

Відділ	Заплатив
3.	1.54
5.	2.02
7.	5.20
8.	3.97
11.	8.06
13.	21.05
14.	1.54
17.	4.42
19.	1.62
20.	77
28.	3.91
34.	2.39
38.	4.30
39.	10.02
44.	10.15
45.	22.00
47.	2.69
48.	3.81
51.	2.84
52.	1.07
56.	5.71
57.	4.70
58.	17.69
59.	7.67
60.	77
63.	18.51
64.	1.76
65.	5.58
70.	3.83
72.	1.04
75.	18.08
76.	79
77.	1.97
82.	1.04
83.	8.27
84.	1.08
85.	8.85
89.	93
94.	8.04
96.	13.80
98.	1.06
99.	4.60
103.	4.88
105.	2.39
109.	2.72
112.	3.02
115.	3.14
119.	4.20
120.	88
125.	42.32
126.	2.10
127.	2.31
128.	1.89
130.	2.63
135.	9.40
137.	2.00
138.	1.86
142.	1.06
144.	1.84
146.	7.22
147.	18.85
149.	2.31
151.	12.12
153.	82
158.	3.26
161.	8.07
164.	1.09
167.	1.86

Відділ	Заплатив
170.	1.89
171.	4.00
174.	4.33
177.	18.63
180.	5.28
182.	4.79
183.	5.30
191.	3.72
192.	1.88
194.	2.00
196.	3.72
200.	32.18
202.	1.15
204.	62.62
206.	34.23
211.	11.50
213.	4.73
218.	25.17
219.	6.35
221.	23.25
223.	1.83
226.	372
227.	2.71
230.	8.03
233.	2.14
234.	2.34
236.	5.26
237.	2.31
238.	8.85
239.	3.62
243.	3.29
244.	1.57
245.	5.16
247.	93
248.	23.38
252.	3.72
254.	37.12
255.	2.10
256.	1.96
259.	1.96
260.	5.32
264.	14.14
265.	1.87
266.	3.72
268.	29.14
270.	77
274.	5.86
275.	2.10
281.	21.05
283.	3.28
284.	66.11
287.	8.69
288.	1.90
289.	1.86
292.	23.28
293.	11.53
296.	7.91
299.	10.95
309.	77
310.	49.00
313.	90
316.	9.64
317.	3.10
318.	17.38
319.	1.09
321.	15.91
322.	1.54
324.	4.81

Відділ	Заплатив
325.	40.49
329.	7.03
330.	5.74
331.	2.77
336.	88
338.	79
339.	4.26
341.	38.57
343.	5.54
344.	1.54
347.	2.18
348.	3.61
351.	45
361.	49.89
364.	77
365.	53
367.	1.86
368.	4.90
369.	10.81
371.	2.93
372.	1.86
374.	3.75
375.	4.65
378.	3.58
379.	9.46
380.	9.77
383.	1.57
386.	9.50
388.	2.82
390.	10.83
391.	17.77
395.	11.74

Відділ	Заплатив
396.	7.58
400.	3.68
401.	2.90
413.	1.59
414.	66.92
421.	77
422.	29.25
425.	17.88
427.	15.39
431.	3.45
432.	75.97
433.	5.16
438.	3.99
439.	5.88
441.	28.58
446.	7.59
452.	4.00
453.	9.16
454.	1.07
456.	1.86
457.	8.59
458.	16.86
459.	4.36
461.	5.86
462.	7.80
465.	4.93
466.	5.81
469.	29.79
473.	223.97
474.	98
476.	2.09
478.	26.30

З місячних вкладок від членів обезпечених в клясах 4 і 5 .... $1,998.57

Разом з місячних вкладок від членів	$ 2,669.44
Звільнення членів від плачення місячних вкладок (дивіденда)	2,434.30
Відсотки від бондів	312.50
Відсотки від морґеджів	806.50
Чинш від реальностей	826.50
Сплати морґеджів	4,272.13

Разом $11,321.37

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 36 Ґаран Юстина .... $ 286.00

Інші виплати посмертного фонду:

Дивіденда членам (звільнення членів від плачення одної місячної вкладки)	1.631.79
Податок, паливо, світло, вода і інші виплати на реальностях	927.57
Перенос резерви за членів переписаних до інших кляс обезпечення	174.38
Грошеві звороти	62.63
Відсотки на закуплених бондах	7.22

Виплати адміністраційного фонду:

Дивіденда членам (звільнення членів від плачення одної місячної вкладки)	802.51
Свобода за Ukrainian Weekly	600.00
Платня помічних сил	561.57
Свобода за праці і друки	68.52
Перенос резерви за членів переписаних до інших кляс обезпечення	28.92
Видатки канцеляр. на пошту	25.00
Лікарі за нових членів	8.00
Обезпечення робітників	2.10

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах 5,118.75

Разом $10,304.96

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем квітня 1943. року остала	$68,153.25
Прихід за травень	11,321.37
Разом	$79,474.62
Розхід за травень	10,304.96
Готівка з кінцем травня 1943. року остає	$69,169.66

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 69,169.66
Морґеджі	120,747.91
Бонди	293,679.93
Реальности	52,640.00
Позички членам	175.00

Разом $536,412.50

Стан довжний:

Посмертний фонд	$459,969.04
Адміністраційний фонд	76,443.46

Разом $536,412.50

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. касієр.

Алеко Константінов.

Дядько Ґаню у Їречика

(Бай Ганю у Иречека).

Чуєте! Приїздить одного дня дядько Ґаньо з Відня до Праги. Висідає із залізниці, бере валізу та виходить на вулицю. Візники обступають його — він притакує головою — це по болгарськи значить: ні. Вони, самособою розуміють цей знак інакше, тому зараз заїздить один фіякер. Дядько Ґаню сердиться — до чорта! — дивиться грізно. Поліцай бачить це й каже візникові забиратися.

Від когож, думає собі дядько Ґаню, довідався би я тепер, де живе Їречик, наш історик? Їречик жив у Болгарії, він любить болгарів — дядько Ґаню хоче зайти до нього: „Добрий день! Як здоровлячко?" тай ще там як — може Їречик відразу запросить дядька до себе. Тоді не мусітиме видавати своїх грошенят на гостинницю.

Коли він так думає, приступає до нього носій у червоній шапці та хоче нести дядькову валізу.

— А чи ти знаєш де живе Їречек? — питається дядько Ґаню.

Носій того не знає, та він уже розвідається. І знову сягає рукою по валізу.

Дядько й не думає віддавати валізи. Там є рожаний олійок, а зрештою дядько Ґаню сьогодні добре зодягнений — Бог зна, скільки тоді схоче носій, щоб йому заплатити.

— Йдіть-но ви попереду, добродію — каже дядько Ґаню. — Лишіть валізу, я сам понесу її. — Нарочно був такий ввічливий — хай носій бачить, що має до діла, щоправда, із симпатичним, одначе неелеґантним чоловіком.

Ідуть вони та при кожній поперечній вулиці допитуються, де живе Їречик. Нарешті хтось здогадується, що то професор університету та справляє їх на його адресу. Приходять. Дядько Ґаню дякує носієві щиро, оставляє його та стукає до дверей.

— Ах, ах, добрийдень, приятелю Їречику — як живеться, як здоровлячко? — кличе дядько Ґаню вже від дверей.

Вчений подає йому руку, просить сідати — все ще трохи здивований — та даремне старається пригадати собі, хто це той любий гість.

— Що?, чи мене не знаєш...? Абож то ви не були міністром у Софії?

— Так, я був.

— Гм, отже відтам я, мій любий приїзджу. Ми, так сказати, земляки — хе, хе. Ти вже не пригадуєш собі, що в „Славянині" про тебе було поміщено?

— Памятаю, — відповідає Їречик й осміхається поблажливо.

— Йой, як вони накинулися на тебе! Та не роби собі нічого з того — зате я, я хвалив Вас. Їречик це, Їречик те, говорили вони. Даруйте, відповів я, він ні це ні те.

Їречик знає болгар, тому не дивує його дядькова щирість.

Дядько переходить до іншої справи. Вихвалює Їречикову хату та виразно натякає: „коли є стільки місця, то ще дуже добре може тут примістититися чужа людина". Напримір болгари дуже гостинні. Зайди колинебудь до когонебудь із них, усе приймуть у хату, дадуть їсти й пити.

Потім переходить просто до своїх орудок: він має рожаний олійок на продаж. „Завтра, як хочеш, Їречику, поведи мене по всіх фабриках, я не маю нічого проти того. Я не знаю тутешної мови, то ти, знаєш, будеш за товмача.

Їречик зараз звертає увагу, що не розуміється на бранжі етеричних олійків, його фах зовсім інший... тай не має вільного часу.

— Ну, ну — вспокоює професора дядько Ґаню.

— Яж лише сказав: коли хочете. Силувати тебе не буду. Та ще мені прийшло на думку: Чи твоя жінка дома? Подарую також їй фляшечку рожаного олійку. Яж її знаю — ще зі Софії.

— Яку жінку має він на думці? — думає собі Їречик.

— Скажіть також усім вашим своякам і знайомим, що я маю на продаж правдивий болгарський рожаний олійок — це можете кожному сказати зовсім отверто. Я заходитиму частіше до вас — тоді погуторимо трохи про нашу батьківщину. А коли вже так дуже хочете — то про мене, добре, я зовсім останусь в вас, поки буду в Празі. Що?

— Даруйте, одначе...

— Ну, ну, меніж буде зовсім добре в готелі — та я лиш подумав собі: таж Їречик, так сказати, також болгарин, то може він...

— Я дуже дякую вам за память, та моя хата тісна трохи. Ви сьогодні будете в мене гостем на обіді.

— Дуже добре — чому не мав би я. Пообідати у вас? Таж і ти, добродію, коли не безпосередньо в мене, то таки доволі часто їли при болгарському столі.

Їречик має пильну роботу, яку перервав через ці відвідини. Тепер сидить наче на шпильках і рад би якось чемно позбутися говірливого дядька на якийсь час. Дзвонить і каже слузі: сказати старшій пані, що прийшов гість із Болгарії.

За хвилиночку приходить старша пані, Їречикова мати.

Дядько Ґаню кланяється їй хитнувши головою. „Як здоровлячко, як здоровлячко?" Вдаряє рукою на болгарський спосіб! Ще раз: „Як здоровлячко? Я дуже радий!"

Старша пані здоровить його

(Докінчення на стороні 6-тій.)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ТРАВЕНЬ 1943 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ ч. 393, в Ню Йорк, Н. Й.

НОВІ ЧЛЕНИ.

В. 5. Барнич Нетій. Барнич Катерина.
В. 9. Бобеляк Стефан, Нарадко Олена.
В. 11. Романів Анна. Романів Ірина.
В. 13. Древецька Катерина.
В. 20. Крупка Анна.
В. 22. Гавалюх Володимир.
В. 48. Кацаба Володимир С.
В. 51. Бобик Чарлс.
В. 53. Кріль Стефан, Ступак Дмитро.
В. 55. Фовкс Лосон Елдон.
В. 58. Конопельська Марія Т.
В. 70. Ярош Петро, Валш Марія.
В. 76. Лисак Володимир.
В. 96. Мількович Дусан, Дукрин Анна, Дукрин Марія. Дукрин Меланія.
В. 109. Шепеляк Стефан.
В. 128. Петришин Ольга, Петришин Петро.
В. 145. Адамяк Адам Йосиф, Назарук Пилип. Тетанич Олена. Висоцька Катерина. Висоцький Йосиф Микола. Назарук Анна.
В. 164. Ясинська Анна.
В. 166. Замолська Анна.
В. 172. Кучінська Анна, Кучінський Іван.
В. 175. Шеремета Стефанія.
В. 192. Труш Катерина, Труш Петро.
В. 203. Марцінов Теодор.
В. 204. Глинська Катерина, Гнатів Анна, Сагат Анна, Сагат Михайло, Авраменко Павлина, Одинський Мирон.
В. 217. Задорецький Андрій.
В. 218. Корецька Олена.
В. 221. Штогран Максим Джеймс мол.
В. 230. Арон Олена, Мушінська Ірина Ліліян.
В. 268. Карач Йосиф.
В. 270. Світницька Анна.
В. 277. Яросевич Йосиф.
В. 281. Николишин Ксенька, Гриник Вілям.
В. 283. Пилипчак Софія.
В. 288. Чічерський Володимир. Пристаи Марія.
В. 292. Качний Михайло, Мачінк Юлія А., Мачінк Кляра Мей.
В. 316. Сабанський Михайло.
В. 325. Гуловатій Михайло.
В. 330. Шпурза Стефан.
В. 331. Пішак Павлина.
В. 341. Зелений Анна, Зола Володимир. Побережна Тесій. Сторожук Катерина.
В. 343. Бойко Марія Д.
В. 348. Козьоринська Перла, Мельник Марія, Токар Петро.
В. 361. Яцишин Марія, Яцишин Олекса, Бойко Софія, Горішний Іван, Гулей Катерина, Кучій Олена.
В. 369. Сікорський Іван, Деркач Іван.
В. 370. Плюговська Ольга, Децембер Йосиф, Небор Росел.
В. 386. Лисогір Стефан.
В. 387. Лемешка Антін.
В. 388. Лузак Микола.
В. 391. Чепіль Михайло, Григорчук Марія, Щілізій Анна, Григорчук Розалія. Карабін Генрій, Сидор Михайло.
В. 393. Баланда Марія, Баланда Евген, Баранкевич Йосиф, Баранкевич Марія, Стефанович Біятрис, Стефанович Генрій. Величко Казимир, Величко Олена, Заволюк Ірина, Заволюк Ольга. Надольський Павло, Дубик Антін, Гордишинська Бесій, Гордишинський Вілям. Костирка Йосиф. Стефанович Катерина, Заволюк Йосиф.
В. 395. Яцишин Марія.
В. 396. Цілюпа Анна, Цілюпа Катерина.
В. 406. Русин Павло.
В. 439. Савула Іван.
В. 441. Курило Іван, Кузик Андрій, Бек Михайло, Безкоровайний Пилип. Бобко Василь, Бонсаль Іван. Бровчук Стефан, Хам Максим, Драганюк Василь, Конколь Стелла, Мамчук Павлина, Мельник Олесь, Мосічук Андрій, Томців Евстахій, Вахуткевич Петро. Вонітовий Емілія. Білінський Стефан, Качор Іван, Комоніцький Павло, Мазанський Онуфрій, Музика Антін, Ріпка Михайло. Сукаль Михайло, Заблоцький Юліян, Марцинюк Володимир, Романович Стефан, Щепанська Іванна. Вожний Наталія.
В. 457. Горощак Стела, Кубіський Іван мол., Барзок Джеймс, Герман Семен.
В. 461. Гоменюк Юрій.
В. 465. Чорній Юрій.
В. 473. Ракочий Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 7. Кріль Анна. Мащак Дорота.
В. 8. Пузьо Анна.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 64. Ганьошин Ольга, Ганьошин Ґеновефа.
В. 78. Рудик Михайло, Стерник Іван.
В. 82. Пішко Марія.
В. 95. Мич Михайло,* Мич Василь, Токарчук Анна.
В. 96. Спожарський Йосиф.*
В. 99. Лавний Петро.
В. 106. Медій Володимир.*
В. 120. Гулясій Анна.
В. 158. Ланда Антін,* Ланда Юлія.
В. 204. Воробець Дмитро.
В. 217. Николайко Стефан.
В. 219. Бобко Микола,* Дорошенко Григорій.
В. 223. Потічко Іван.
В. 242. Дубіцький Франко.
В. 270. Мегович Іван,* Мегович Марія.
В. 291. Бойко Вілям.*
В. 296. Чайковський Йосиф.*
В. 310. Тижиик Михайло.*
В. 319. Бірбан Анна.
В. 329. Чепельська Олена.
В. 341. Грицина Дмитро.*
В. 361. Шайб Людвіг.*
В. 365. Горват Тесій, Горват Марія, Музика Ева, Музика Іван.
В. 371. Кузів Данило Б.*
В. 390. Сарояк Олександер.*
В. 406. Пінянська Павлина.
В. 413. Дичковський Евстахій.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 90. Лопоцька Марія.
В. 239. о. Уляницький Антонин А.
В. 331. Мармаш Петро.
В. 348. Кремін Михайло.
В. 361. Загарчик Марія, Загарчик Анна, Загарчик Едвард,* Загарчик Мирослав.*
В. 391. Чепіль Андрій,* Чепіль Анна.
В. 393. Цимбаліста Луця. Цимбалістий Микола,* Думович Софія, Литвин Михайло, Литвин Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 81. Примак Марія.
В. 163. Дубас Петро.
В. 243. Білик Анна.
В. 413. Кіселик Юрій.*
В. 441. Беско Петро.*
В. 473. Чайковський Йосиф.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 1. Пупчик Петро.*
В. 38. Качуряк Анна.
В. 48. Месько Ольга.
В. 58. Струж Анна.
В. 74. Маланяк Іван, Маланяк Катерина.
В. 78. Кіселиця Василь, Косинський Михайло.
В. 93. Прус Михайло.
В. 97. Мельник Текля, Мельник Михайло.
В. 102. Капінський Михайло.*
В. 119. Лесоганич Марія, Лесоганич Софія Анна.
В. 127. Чопик Володимир.
В. 135. Ковальський Онуфрій о.
В. 144. Грудеська Софія.
В. 205. Чомко Павло.*
В. 218. Гринечко Стефан.
В. 219. Озга Анна, Озга Петро, Сировецька Ліліян.
В. 223. Іващишин Антін,* Яремко Петро.*
В. 239. Волос Юрій.* Чемей Кондрата, Волос Володимир.* Гаврилюк Ольга, Волос Микола.
В. 260. Кульчицька Олена.
В. 261. Гребович Вілям,* Гребович Михайло.*
В. 274. Темник Юлія.
В. 278. Пилипко Анастазія.
В. 304. Кравц Михайло.*
В. 305. Самусь Марія.
В. 317. Фургаль Розалія.
В. 325. Ривак Катерина.
В. 342. Сокальський Йосиф.*
В. 347. Куць Іван.*
В. 348. Терлецька Катерина, Крут Іван,* Крут Микола,* Крут Стефан.*
В. 361. Плесак Михайло.*
В. 365. Цибрінська Антонина, Сабрінський Іван.*
В. 388. Пінкович Олена, о. Мицик Омелян 2, Мицик Марія.
В. 406. Пюцюра Михайло,* Кайці Йосифа.
В. 413. Мельник Катерина.
В. 422. Мельник Анна.
В. 455. Литвин Стелла.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 98. Лопоцька Марія.
В. 320. Мармаш Петро.
В. 325. Чепіль Анна, Чепіль Андрій.
В. 391. Думович Софія, Литвин Михайло, Литвин Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 81. Примак Марія.
В. 163. Дубас Петро.
В. 243. Білик Анна.
В. 413. Кіселик Юрій.*
В. 441. Беско Петро.*
В. 473. Чайковський Йосиф.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 85. Лотоцький Андрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ

В. 124. Оліник Анна, Оліник Олена.
В. 181. Заходник Мирослава.
В. 185. Наконечний Іван.
В. 229. Воліцький Станислав.
В. 236. Баланда Анна.
В. 237. Нич Марія.
В. 406. Фланаган Марія.
В. 413. Джус Олена.

ПОМЕРЛІ ЧЛЕНИ.

В. 5. Пшеничняк Василь.
В. 21. Окрепкий Іван.
В. 27. Небесний Гнат.
В. 28. Шимський Микола.
В. 29. Кулявий Іван.
В. 53. Мацьовська Марія.
В. 67. Баволяк Василь.
В. 96. Васялик Михайло.
В. 103. Гатала Андрій.
В. 118. Сенько Теодор.
В. 142. Лещак Іван.
В. 208. Мулик Микола.
В. 228. Юренко Ілько.
В. 252. Дзьомба Іван.
В. 255. Палюга Микола.
В. 262. Шмайда Гнат.
В. 265. Табака Михайло.
В. 281. Чмир Григорій.
В. 305. Кічула Матвій.
В. 312. Туж Михайло.
В. 337. Семенків Антонина 2.
В. 344. Земняк Розалія.
В. 345. Кузик Іван.
В. 370. Чухрій Іван.
В. 409. Кондрач Петро.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1943 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	30,983
В місяці травні 1943 р. принято нових	150
В місяці травні 1943 р. принято нанова	41
В місяці травні 1943 р. принято з переступними листами	15
В місяці травні 1943 р. принято з інших кляс обезпечення	6
В місяці травні 1943 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	31,195
В місяці травні 1943 р. суспендовано	56
В місяці травні 1943 р. відійшли з переступниме листами	7
В місяці травні 1943 р. відійшли до інших кляс	6
В місяці травні 1943 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці травні 1943 р. відійшли зо зворотом у готівці	9
В місяці травні 1943 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці травні 1943 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці травні 1943 померли	26
Разом	105
З кінцем місяця травня 1943 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	31,090

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В класі А.	на $ 250	5
В класі А.А.	на $ 500	96
В класі В.	на $ 750	16
В класі С.	на $1000	198
В класі В.В.	на $1500	7
В класі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	473
В класі О-1000	на $1000	315
В класі О-1500	на $1500	5
В класі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	3,807
В класі Р-1000	на $1000	2,098
В класі Р-1500	на $1500	19
В класі Р-2000	на $2000	11
В класі Р-2500	на $2500	1
В класі Р-3000	на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент):

В класі Е- 500	на $ 500	2,401
В класі Е-1000	на $1000	875
В класі Е-1500	на $1500	15
В класі Е-2000	на $2000	7

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В класі W- 250	на $ 250	2
В класі W- 500	на $ 500	3,828
В класі W- 750	на $ 750	1
В класі W-1000	на $1000	3,542
В класі W-1500	на $1500	33
В класі W-2000	на $2000	16
В класі W-2500	на $2500	1
В класі W-3000	на $3000	3
В класі W-ріжні суми		94

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В класі Т- 100	на $ 100	5
В класі Т- 250	на $ 250	192
В класі Т- 500	на $ 500	3,822
В класі Т- 750	на $ 750	567
В класі Т-1000	на $1000	8,375
В класі Т-1500	на $1500	200
В класі Т-2000	на $2000	54
Разом		31,090

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ.

В. 1. Колодій Іван Пилип.
В. 5. Барнич Софія, Барнич Григорій, Барнич Олекса, Барнич Іван.
В. 9. Боднарчук Михайло.
В. 11. Романів Марія.
В. 17. Сидоряк Дорис, Тома Ксеня, Сидоряк Микола.
В. 39. Гриник Мілько.
В. 40. Навроцька Силвія Олена.
В. 51. Маркан Юлія.
В. 53. Кріль Марія А., Кріль Ольга.
В. 54. Климчак Меланія.
В. 55. Ленц Йосиф.
лер, Топольніцька Ірина Мілер, Ялер, Топольніцька Дрина Мілер, Ялечко Микола Іван.
В. 63. Шайка Михайло мол., Турко Іван.
В. 70. Валш Долореса, Валш Річард мол.
В. 82. Мачаряс Ванда Марія, Федорнак Джеймс Едвард.
В. 95. Морикін Славця, Морикін Михайло.
В. 96. Зорнацький Павло Адам. Зорнацький Михайло, Гриб Іван Ален, Гриб Стефан мол., Дукрин Анна, Дукрин Іван.
В. 102. Шмагала Тарас.
В. 116. Комендат Іван.
В. 128. Петришин Джеральдина Анна.
В. 130. Кравчук Глорія Анна, Якубович Марія, Кравчук Варвара Джійна.
В. 145. Татанич Ненсій, Назарук Теодор, Висоцька Цецелія Марія, Висоцька Дорота Розалія, Назарук Павло Лувіс, Назарук Морис Пилип, Адамяк Іван Карло, Адамяк Джовн Бетій, Лаврук Олеся Маделина, Лаврук Доналд Михайло, Басала Алиса Джейн, Басала Юрій, Тетанич Іван.
В. 146. Будьзьол Оксана.
В. 166. Замольський Михайло мол.
В. 204. Похмурська Соня, Сагат Юлія, Потурний Іван Евген 2.
В. 218. Бурий Алан Йосиф.
В. 221. Шпікула Донна Мелодія.
В. 223. Брант Ронаяд.
В. 230. Данильчак Денис Іван, Тима Іванна.
В. 248. Задорожний Іван Йосиф.
В. 251. Баліт Сандра.
В. 266. Комарзанський Мирон.
В. 281. Хмельницька Анна, Гриник Іван А.
В. 289. Гусар Річард Віктор, Янусь Роберт Франко.
В. 292. Матвієчко Ірина Соня, Мачук Віктор Іван.
В. 316. Скороxода Марія Анна.
В. 320. Семенків Норберт Йосиф.
В. 341. Сторожук Володимир Микола, Божок Надія, Бичковська Розмарія, Сторожук Ярослав Гриць, Сторожук Маруся Юліянна. Ясна Йосифа.
В. 348. Руковіна Юрій.
В. 361. Кузьма Петро, Кузьма Анна Джійна, Горин Олена, Боршовська Франка, Лущишин Марія, Лущишин Олена, Лущишин Петро.
В. 393. Баланда Іван, Баранкевич Мирон, Баранкевич Ольга, Величко Кароля Анна, Гордишинська Зоря.
В. 441. Тома Каролина Меліта, Левінський Едвард, Левінський Вілям, Зелінський Іван, Мусійчук Іван. Мусійчук Петро, Мусійчук Михайло, Гаргара Ольга Марія, Паскалюк Елизавета Надія, Пулак Гералд, Вихонен Володимир Микола, Воронкевич Ярослав, Данчук Михайло, Демкович Ліліян Анна, Яворський Юліян Мартич, Лисий Евген Василь, Гоменюк Данило Роман, Журба Іван Едвард, Новіцький Петро, Новіцький Вілям Петро, Куцій Стефанія.
В. 457. Хоропіак Сандра А., Хорощак Ольга.
В. 461. Кісіль Діянна К.
В. 469. Назаревич Олеся.
В. 473. Лицар Богдан.
В. 476. Гурта Едвард Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 78. Валінська Флоренса.
В. 261. Прус Ерл Лестер, Прус Нелсон.
В. 270. Мегович Петро.
В. 271. Мкій Іван.
В. 329. Чепельський Юрій.
В. 396. Цілюпа Ольга.
В. 429. Барна Тома, Барна Марія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 391. Чепіль Вілям Михайло.
В. 393. Литвин Іван.
В. 458. Гуляновська Орися 2.
В. 461. Шушереба Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 348. Козьоринський Джерій.
В. 461. Кісель Елисавета Е.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 30. Кравець Йосиф, Гойсан Марія Еллен, Гойсан Ронадд.
В. 34. Гриневич Дорота.
В. 48. Енглеська Варвара Анна.
В. 55. Троцюк Ірина.
В. 74. Маланяк Ольга, Маланяк Павло, Маланяк Стефан, Ярема Ірина Катерина, Ярема Маріянна Анна.
В. 78. Косинська Марія.
В. 104. Качмарська Анна.
В. 145. Наніська Стелла.
В. 164. Сіркович Михайло 2.
В. 274. Темник Григорій.
В. 276. Мерзінський Михайло.
В. 288. Кузмин Олена, Кузмин Михайло. Кузмин Василь мол.
В. 304. Барна Роджер.
В. 361. Ясинська Анна.
В. 413. МкҐров Олена, МкҐров Роберт.
В. 424. Піняга Олена.
В. 439. Голинська Олеся, Голинська Мирослава Галя.
В. 456. Калька Григорій. Калька Генна 2, Калька Софія 2; Калька Григорій.
В. 457. Вінкій Пилип, Вінкій Павло.
В. 458. Горбач Остап.
В. 469. Когуцький Ярослав.
В. 473. Белвіль Петро Марсел Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 325. Чепіль Вілям Михайло.
В. 391. Литвин Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 348. Козьоринський Джерій.
В. 461. Кісіль Елисавета.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.

В. 9. Нарадка Олена, Бобеляк Стефан.
В. 13. Древецька Катерина.
В. 20. Крупка Анна.
В. 76. Лисак Володимир.
В. 109. Шепеляк Стефан.
В. 172. Кучінський Іван, Кучінська Анна.
В. 175. Шеремета Стефанія.
В. 218. Корецька Олена.
В. 221. Штогран Максим Джеймс.
В. 270. Світницька Анна.
В. 277. Ярошевич Йосиф.
В. 288. Присташ Марія, Чічерський Володимир.
В. 330. Спурза Стефан.
В. 348. Токар Петро.
В. 370. Небор Росел, Децембер Йосиф, Плюговська Ольга Т.
В. 386. Лисогір Стефан.
В. 406. Русин Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 33. Дзюрдзевич Емілія, Дзюрдзевич Стефанія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 457. Цап Анна.

ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЦЕ, В ПЕРШІЙ МІРІ, ПРИЄДНУВАННЯ ДО НЬОГО ЯКНАЙБІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1943 року було в У. Н. С. дітей членів	10,067
В місяці травні 1943 р. принята нових	121
В місяці травні 1943 р. принято нанова	9
В місяці травні 1943 р. принято з переступними листами	5
В місяці травні 1943 р. принято з інших кляс	2
Разом	10,204
В місяці травні 1943 р. суспендовано	39
В місяці травні 1943 р. відійшли з переступними листами	2
В місяці травні 1943 р. відійшли до старших членів У.Н.С.	22
В місяці травні 1943 р. відійшли до інших кляс	2
В місяці травні 1943 р. відійшли зо зворотом у готівці	1
В місяці травні 1943 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяці травні 1943 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці травні 1043 померли	—
Разом	68
З кінцем місяця травня 1943 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	10,136

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-шій класі	на $500	5,176
В 2-гій класі	на $400	1,460
В 3-тій класі	на $100	2,119
В класі 4P	на $ 250	20
В класі 4P	на $ 500	590
В класі 4P	на $1000	117
В класі 5E	на $ 250	118
В класі 5E	на $ 500	441
В класі 5E	на $1000	95
Разом		10,136
З кінцем місяця травня 1943 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		41,226

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за травень 1943 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляе статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1943 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.



(Докінчення зі сторони 5-тої.)

ввічливо та хоче ріжними питаннями показати, що цікавиться його батьківщиною.

— Ех, — каже дядько Ганю — признайтеся тепер щиро: де гарніше, в Празі чи в Софії?

Старша пані не розуміє його добре — вонаж ніколи не була в Празі. А дядько Ганю моргає на професора: Щож ти тепер скажеш? Знаю я говорити з жінками чи ні? Таж не буду жінкам плести балянрдасів?

— Добродій нині буде в нас на обіді, — каже Іречик мамі, а потім по-німецьки: „Забериж мені його до іншої кімнати!"

Старша пані вговорює дядька, щоб увійшов. Та дядько дуже недовірчивий. Що вони обоє говорили зі собою по-німецьки? Глядить пронизливо на Іречика, потім на свою валізу з рожаним олійком, насуплює брови й думає: „Ні, не можу повірити — він жеж був міністром... та хто знає? Таж і між міністрами бувають ріжні люди... Ні, ні, цей ні...ф

Ще хвилину стоїть нерішучо — потім іде за професоровою матірю.

Та зараз знову відвертається. І приловлює обоїх, як дають собі якісь таємні знаки: а саме, професор просив маму, щоби можливо денебудь задержала гостя.

Одним кроком дятько Ганю вже біля своєї валізки.

— Вона буде вам тут на заваді, — каже він.

— Зовсім ні, — успокоює його Іречик — не турбуйтеся.

— Алеж ні, алеж ні, — повторяє вперто дядько та хоче перенести свою тяжку валізу. Господарі не дають йому ввічливо зробити того.

— Даруйте, — впевняє дядько — я не роблю того тому, щоби боявся, а всеж...

Вкінці вони в вітальні, старша пані замикає двері, щоби не перешкаджати професорові, що є в сусідній кімнаті. Старається всіляко занятии дядька: подає йому альбом за альбоомм, пояснює образи, приносить колірові журнали... Та думками дядько Ганю деінде. Він відповідає розсіяно.

— Спасибі, спасибі! Оглядайте ви собі. Я вже далебі, не дитина. Я бачив таких образів уже аж забагато.

Дядько Ганю неспокійно витягає свій срібний годинник і звертає на дуже підходячу тему:

— Я дуже рад пізнати Европу. Тепер наприклад, у нас обідають. А в котрій годині обідають у вас?

— Ми звичайно обідаємо в пятій, та сьогодні зовсім добре можемо пообідати і вчасніше... Даруйте, що вийду на хвилиночку... — каже пані та йде спішно до кухні.

Дядько Ганю сидить у вітальні, з нудьги оглядає образи, спльовує на килим, розтирає чоботом і наслухує найменший шелест із сусідньої кімнати. Нараз чує, що Іречик устає і робить кілька кроків: „Моя валізка!" Приходить дядькові на думку — „чому я дурний не забрав її зі собою!" Тихо-тихесенько підкрадається до дірки від ключа та заглядає. Одначе не бачить нічого, лише чує, як бється його серце. Нараз рішучо відчиняє двері, вихиляє голову, а професор стоїть зігнувшись над шафою з книжками, коло самої валізки.

Дядько Ганю сміється. — Ой, ой, ви працюєте? Зажди, сказав я собі, вже я мушу подивитися, що він робить... Працюйте, працюйте собі — я вже забираюся.

Іречик видивився, не розуміє нічого.

Дають обід, вони засіли при столі: Іречикові батьки, його сестра, дядько Ганю та професор.

Дядько, заки покушав щонебудь, перехрестився та при цьому всміхнувся, наче хотів сказати: він не належить до реакціонерів... та всеж не зашкодить Богові свічка... на всякий випадок...

Я, знаєте, „леберал" — пояснює він — з леберальної партії, та що я тут буду багато пояснювати я хрещуся і все гаразд. Таж ми люди... А це моя зупа — що? О, гарна зупа. Густих турецьких зуп я не люблю. Ах, даруйте, я вам поплямив скатерть, а до чорта!" — Він скоро збирає до тарілки ложкою те, що розіллялося.

Господина хоче дати йому іншу тарілки, та він не дає.

Нараз встає і каже: — Я маю паприку в валізці... Болгарія, дорога батьківщина — правда? — потребує коріння.

Він уже приніс валізу та добуває з неї дві паприки.

— Так, так, це вистане для пятьох... Вона дуже гостра, знаєте...

Вкидає половину паприки разом із зерняттами до зупи, а з рештою жде, чи не попросять господарі.

— Будь ласка, беріть, насипте собі досить, по болгарськи. Здивуєтеся, яке то смачне! Гм, коли ви ліпше розумієтеся, силувати вас я не хочу... А може вам буде смакувати, як я всиплю вам одну паприку. Дивіть: отак треба це робити! Хто пе болгарин, отруївся би тим!

І він їсть голосно, піт виступив йому, малощо не паде в тарілку. Дядько облизує ложку, кладе її на бік, а решту зупи вимачує хлібом.

— заложився би, що зтакою зупою зїв би цілий бохонець хліба.

— Відки маєте вино? — питається опісля, не тому, щоби йому відповіли, лише, щоби більше налили. — Гм! гарне вино! Покажіть-но мені фляшку! А то зупка — жартує дядько — розпалила мені жолудок, наче розпалене залізо, та коли я тепер заллю її вином, то буде шипіти. Господи, то-то в нас є вино — пів франка мірка.

Обід у Іречиків завдяки дядькові Ганеві пройшов дуже весело. Каву подали в вітальні. Коли вони так сиділи та покурювали — чи можна здержатися від політики — коли ніхто чужий того не чує?

— Тепер скажи мені, любий дядьку Іречику, так зовсім щиро: чи більше леберал чи консерватист? Я сказав би радше, що ти консерватист. Колиб я мав признатися тобі щиро — я не розумію ні цих ні тамтих — та мені ліпше жити в згоді з цими та з тими. Далебі, цеж ремесло, як усяке інше. Чи маю бути щирий — нас прецінь ніхто чужий не чує? Оба вони штукарі. Вір мені й не бійся: штукарі, кажу тобі. Та що порадиш? Я маю свої справи, процеси по судах — чи хочу, чи не хочу, мушу жити з ними в згоді, інакше пропаду. А вкінці чоловік також рад би вийти послом або бурмістром. Можна зробити гроші, великі гроші, кажу тобі. Добре. Колиж робити мені на перекір, не вибере тебе й чорт. Ба, треба розумітися на тих справах, так як я розуміюся, мій любий!

Іречик нітрохи не сумнівався, що його гість говорив правду...

(З болгарської мови переклав **М. Н.**).



НАЧАЛЬНИК ХАРЧІВ. — Честер С. Дейвис, начальник харчової адміністраці.

ВІДВОДНЕННЯ.

Вчені кажуть, що в овочах та городовині забагато води. Наприклад, бараболя має води 77%, буряки 87%, шпараги 90%, а огірки, помідори та салата аж 95%. Щоби зменшити обєм та задержати цю городовину до вжитку на довший час, винайшли спосіб відводнення або висушення (дегидровання). Так приправлену городовину висилають нашим військам на усіх фронтах. Вояки однак запримітили, що дегидрована городовина не має такого смаку як свіжа і деякі вчені догадуються, що крім води дегидрують ще якийсь інший складник.

Термінольоґія

Коли держава ошукує державу це — **дипльоматія;** коли політик політика — **політика;** коли ґенерал ґенерала — **стратеґія;** коли купець купця — **комерція;** коли соціяліст соціяліста — **соціялтехніка,** а коли проста людина людину, то — **злодійство.**

Диво.

Грицько: Наша канарейка пропала. Дивна річ, ще коли перед тим, як я почав чистити її виссавачем пороху, то вона була в клітці.

МАЙНЕРСЬКИЙ СТРАЙК РОСКРИВАЄ ЖИТТЯ МАЙНЕРІВ В ІНШИХ КРАЯХ

Знагоди вибуху останнього страйку майнерів твердого й мягкого вугля в Америці розговорилося, як можна було сподіватися, німецьке радіо. Була це одна з добрих нагод для націстичної пропаґанди піддержати охлялий воєнний запал у Німеччині показуванням на важкі суспільні клопоти в Злучених Державах, нині провідній країні Обєднаних Держав.

Цікаво є кинути оком на засоби цеї пропаґанди. Говорив головний націстичний коментатор з того приводу: „...майнери знову вийшли на страйк, бо власники копалень відмовилися платити їм за повний час, який вони перебувають під землею. В Анґлії, як подає Йоркшер Пост, продукція вугля теж постійно спадає.

„В Німеччині майнери вугля й заліза є не лише найвище платними робітниками в краю, але дістають подвійні, ба навіть потрійні, харчові пайки і це все теж по сталих цінах.

„В Америці й Британії це теж можна би зробити, якби не те, що міліонери й мультиміліонери, що мають майни, не кають чванькатися своїми перепихом, підчас коли родини майнерів живуть майже з рук до уст".

Звісна річ, що слухаючі цих слів німці не мають ніяких даних про справжню робітничу заплату німецького, британського чи американського майнера, себто не можуть знати, стільки саме тих харчів дістає кожний з тих робітників у фунтах хліба, масла, мяса, цукру і т. і. Націстичний підбрехач голословно протиставить життя американського майнера до життя американського міліонера, але він нічого не каже, як саме живе німецький майнер в порівнанню з американським чи британським.

Багато більше сущних інформацій подав нам Милтон Брекер, кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в Британії, котрий, побачивши зацікавлення британців американським страйком, пішов між британських майнерів у Валії й там розглянув докладно, як живе валійський майнер у порівнанню з американським.

Брекер згори пригадує нам, що під багатьома зглядами життя майнера в Валії інакше від життя майнера в Пенсилвенії. Передовсім нині в Валії вже нема того, аби майнер жив у компанійнім домі або брав товари в компанійній крамниці. Такі річи належать до минувшини.

Далі юнійна організація в Валії вже давно утверджена й тому підчас страйку нема там ні пикет ні насильств. Майнери просто сидять дома.

Поза це одначе американський майнер, виглядало би, находиться в кращому стані. Не можна цього судити з 4 фунтів стерлінґів різниці між пересічною тижневою заплатою американського й валійського майнера, бо звісно в Америці на все інші ціни, ніж в Валії. Брекер говорить просто на основі власних спостережень серед майнерів підчас страйку в листопаді 1941. року в повіті Фейет, Па. Там тоді просто кожний майнер мав автомобіль, велике радіо, електричну ледівню й добру рушницю. У Валії майнер з автом велика рідкість, а його перепих обмежується до дешевенького „бездротного" (радіоапарату).

Американський майнер любить подорожувати й ходити на полювання, тоді як валієць звичайно сидить дома або що найдалі йде до місцевої гостинниці („поб"-а). Завдяки цьому його син звичайно теж сидить дома й, як батько, теж стає майнером.

Воєнний час приніс і валійському майнерови спеціяльні проблеми. Неодного майнера огірчує це, що стільки саме, кілько він заробляє вчас війни по довгих роках праці в копальні, заробляє його 18-літня дочка в воєнній фабриці без попереднього досвіду. Ця нерівність між зарібком майнерів і фабричних робітників являється головною причиною невдоволення серед майнерів.

Другою причиною є харчі. Майнери дістають такі самі пайки, що інші люди, з тим виїмком, що вони дістають 8 унцій сира тижнево більше тимчасом вони почувають, що зогляду на їх працю, вони повинні би діставати більше товщів, а до певного ступня теж більше одіння.

Валійські майнери різняться від американських ще й тим що валійські майнери всі валійці, і як такі обєднані спільною мовою й спільною традицією, тоді як американські майнери походять з різних націй, та є обєднані хіба тільки одним званням, що не надає їм такої сильної цілкости, яку мають валійці. Національна єдність валійських майнерів дозваляє їм перетривати краще через трагедію. В цьому може треба глядати жерел осуду страйку американських майнерів, загально поширеного серед валійців, котрі тепер кажуть, що щоб не було, американські майнери в цей час не повинні би виходити на страйк.

"ПОЛЯКИ ТА УКРАЇНЦІ"

(Докінчення зо сторони 2-гої)

відчуванням, а ми тільки передаємо те, що дійсно існує.

Хороба ця вже така стара, що тут цього історичного рака ніяк не вилічеш, поки не витнеш. Політично це означає, що Польща мусить уже раз перестати думати про посідання українських земель, хочби тому, що це нездійснимe. Та польські люди можуть на українських землях залишитись. Усе те, що є звязане з спільним українсько-польським минулим і спільною культурою залишиться на тих землях і тоді, як вони станутъ складовою частиною України. Ще навіть повинні бути видані спеціяльні закони для їхньої охорони! Бо як люди стануть людьми, а не варварами, так чому це все нищити, чому одні одних гнобити?

Якщо Польща так поступить, себто перестане добиватись українських земель, то вона тим дуже допоможе Україні. Вона буде тоді у світі за справжній „новий" і справді „демократичний" порядок, а тим самим і справедливий, не бажаючи української землі проти волі населення. Тоді лекше буде ставити те саме домагання і до Росії в „новій Европі" і в „новому світі"! Як Польща заявиться за вільну і незалежну Україну, чи за те, щоб український нарід міг свобідно висказатись про свою долю на всіх своїх землях, то вона тим піднесе високо свою власну мораль і гідність і заставить всіх інших з таким вчинком рахуватись. Тоді й лекше буде українському народови добиватись свого права, не маючи ворогів з усіх боків, а маючи польський нарід як союзника. Тоді зродилось би теж і справжнє збратання польського й українського народу. І то на нові й довгі століття! Тоді повстав би природній й благородний союз, в якому можнаб легко забути за нещасне минуле, будуючи спільними силами світле будуче. Ось так Польща, зрікаючись претенсії до цього, чого вона й так не дістане, причинилась би до цього, що повсталиб дві словянські справжні демократії, що виглядалиб на рідні сестри. А цей приклад може заставив би і російський нарід провірити історичне відношення Росії до України і Польщі. Тоді можнаб скомбінувати навіть і щось ширше і ще сильніше. Але початок тому мусить зробити Польща, зрікаючись своїх претенсій до українських земель. А не зрікаючись їх, вона нічого не осягне. Вони всеодно до Польщі вже не вернуть. Але замісць, щоб у Львові мав сидіти московський червоний чи який інший большевицький комісар, моглаб там бути українська демократична влада. Польща моглаб допомогти, щоб так сталось! А українська влада цілком певно навіть не снилаб про те, щоб засісти у Варшаві, а московський комісар буде за тим слідкував і таке підготовляв, оскільки не засяде зараз по цій війні рівночасно в одному і тому самому часі — у Львові і в Варшаві, так, як сидить тепер в тих обидвох місцях — німецький комісар.

Ось це є ті питання, що стоять перед українським і польським народом. Польща не визволить України, ні українського народу, бо вони самі мусять визволитись. Але вона може не спиняти того визволення, як це вона нераз робила і тепер робить, копаючи такою політикою гріб — собі й Україні. Іншими словами треба собі сказати: Як польський нарід має право на польських землях на самостійне життя, то таке саме право треба признати і українському народови. Це є модерний, справедливий і демократичний клич. Від нього треба зачинати і на ньому кінчити, коли іде про польсько-українські відносини.

РОЗПОРЯДОК ДЕПАРТАМЕНТУ СКАРБУ ПРО ЗАГРАНИЧНІ ВКЛАДИ АМЕРИКАНЦІВ.

ВАШИНҐТОН. Згідно з розпорядком департаменту скарбу всі особи, які перебувають в Злучених Державах і підлягають тутешнім законам, та які мали на 31. травня 1943 року грошеві вклади та інші цінности в інших країнах на суму більше ніж 10,000 долярів, повинні заявити про це не пізніше як до 31. серпня цього року Федеральному Резервному Банкови.

Урядовці департаменту підкресляють, що заявляти треба не тільки про грошеву готівку, що є в чужих країнах, але також і про всі інші цінні папери, видані чужими державами, чи особами, там живучими.

У випадках, коли цінні зобовязання виплачуються в долярах конче треба подавати заяву і тоді, якщо загальна сума всіх цінностей є меншою ніж 10,000 долярів.

Виключення робиться тільки для тих громадян Злучених Держав, які перебувають в окупованих країнах та для осіб, які служать в збройних частинах Злучених Держав.

Але кожна особа, яка не повинна робити заяви на підставі виключення, а проте хоче те зробити, має право на таку заяву.

Форми заяв TFR-500 та інструкції для виповнення їх можна дістати в Федеральному Резервному Банку.

Для зручности тих осіб, що мають заграничні вклади на суму менше 50,000 долярів, департамент скарбу видає спеціяльні циркулярі з інструкціями. В них будуть вказівки, як опреділювати вартість цінних вкладів, про які треба заявити.

Одержані в такий спосіб відомости не тільки дадуть урядові повну і точну інформацію відносно американських цінностей в інших країнах, як каже департамент скарбу, але також поможуть в справі контролі заграничних фондів департаментом та в праці інших урядових установ, що мають до діла з економічними, фінансовими та комерційними відносинами з іншими країнами та їх громадянами.

Департамент скарбу попереджає, що особи, які ухиляться від подання такої заяви, будуть потягнені до судової відповідальности.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.



INFANTILE PARALYSIS LICKED AGAIN.

Three youngsters (left to right, Zoe Costello, 10, Woodbridge, N. J., Joe Medvetz, 8, Carteret, N. J., and Joyce Nesley, 11, Woodbridge, N. J.) stricken ten months ago with Infantile Paralysis walked out of Medical Center after handing the bogey man—the polio germ—a bad thrashing. These three youngsters are but a few of those being helped by the County Chapters of The National Foundation for Infantile Paralysis, Incorporated.

Наступ на Берлін

Вже нема сумніву, що в скорому часі Обєднані Держави зачнуть наступ на Европу з думкою захопити Берлін. Питання тільки, куди буде скерований головний удар?

Розбирає цю справу з наукового боку полковник К. Г. Ланца в статті, поміщеній в журналі Полевої Артилерії п. н. Дороги в Европу, студія тереноэнавства. Полковник Ланца не „пророкує", коли і де цей наступ буде виконаний, але тільки виказує науково усі трудності, звязані з десантом війська в певних краях.

Великою допомогою до наступу на Европу, каже полковник Ланца, булоб заняття південної Норвегії між Ослом а Крістіянсеном. Там є догідне побережжя як і добрі залізничі получення в середину краю. Німці мають там тепер від 6 до 14 дивізій війська. Але ця полоса віддалена від Анґлії поверх 500 миль і це далоб нагоду німецьким летунам бомбардувати перевіз війська на морю. Наступ на цьому відтинку мусів би бути злучений з рівночасним наступом на інших фронтах, щоби в той спосіб розпорошити німецькі резерви. Очевидно, що добуття південної Норвегії малоб величезні користи при дальному *наступі на Европу*.

Столиця Данії Копенгаґа є добре уфортифікована і там, як подають останні звідомлення, німці можуть скупчити поверх 40 дивізій війська в короткому часі. На ютляндському півострові мають бути побудовані цілі підземні міста для націстських вояків, в яких може мати приміщення до 10 тисяч людей.

Сильно укріплене теж побережжя північно-західної Німеччини та Голяндії, віддалене від Берліна всього 200 миль. Укріплення йдуть в глибину краю на кількадесять миль і там німці моглиб сконцентрувати більші сили, маючи знамениту залізничу комунікацію.

Догіднійше місце на десант військ був би в Бельгії, віддаленій від Анґлії всього 100 миль. Фльотні транспорти малиб повну охорону летунів з анґлійських летунських баз. Цей прорив вимагав би однак великих сил, бо у свому поході Обєднані Армії, мусілиб розвинути довгий фронт аж до альпейських гір і прорвати німецьку оборонну лінію. Найлекшою булаб інвазія північної Франції, бо морська віддаль між Анґлією та Францією там найменша. Однак і тут треба булоб розвинути довгий фронт і очевидно требаб до цього великого числа вояків.

Десант армії в околицях французького міста Бордо відтяв би сполучення Осі і Еспанії і перехилив би Еспанію в сторону Обєднаних Держав.

На Середземному морю до десанту надається околиця твердині Тульону, долиною ріки Рони на північ. При цій військовій операції мусілиб однак співпрацювати водночас військові формації з півночі, щоби взяти ворога „в кліщі".

З Африки можнаб теж висадити війська в Югославії, але передше треба булоб опанувати дальматійське побережжя та порти Трієст і Фіюму.

Не опрокидає полковник Ланца і останньої дороги через Балканський півостров. Добуття порту Сальоніки відрізалоб німецьку армію в Греції, а головний удар можнаб скерувати відразу на північ.

Не згадує автор нічого про східний советський фронт; мабуть тому, що це належить виключно до військового терену Советів.

Є однак ця можливість, що несподіваний перехід Туреччини на сторону Аліянтів відкрив би ціле побережжя Чорного моря і німецькі війська булиб змушені відступити з України аж у Карпатські гори.

Куди буде звернений головний удар, не відомо. Певне тільки це, що наступ на Европу начнеться в скорому часі і то не на однім відтинку, але водночас на ріжних фронтах.

Як бачимо, багато є доріг, а всі вони ведуть... до Берліна!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

БОСТОН, МАСС.

Бостонські Вісти.

В нашій громаді завівся гарний звичай, справляти кожного року спільне свячене. При цій нагоді молодь може теж придивлятися нашим великодним звичаям та почути прекрасні наші гаївки. Так і було цього року. Товстмастер Н. Давискиба попросив до слова місцевого пароха о. В. Каськова, який привитав гостей і приявних громадян грімким „Христос Воскрес". Опісля товстмастер попросив до слова визначного британського публіциста, і несподіваного нашого гостя п. Тилтмена. П. Тилтмен, який кількома наворотами виступав уже письмом і словом в обороні української нації, заявив, що він вертаючи з Китаю до Анґлії вступив до Бостону відвідати своїх добрих знакомих — панство Макогонів, з якими нераз працював для добра української справи. В довшій промові, п. Тилтман заявив, що він добре обзнакомлений з українською проблємою і вірить, що український нарід, що поніс найбільші жертви в часі теперішньої війни, мусить дістати право на самостійне державне життя. До цього, казав бесідник, мусять приложити своїх рук теж і американські українці й попри величезну воєнну працю для Америки, вони повинні бути зорганізовані й до праці над визволенням своїх братів за морем. Промову бесідника нагородила публика гучними оплесками. На спомин з нашої громади жінки передали пану Тилтменови кілька гарних наших крашанок.

Другий гість, п. Я. Макогін, сказав, що український нарід переживає тепер дуже тяжкі часи, але через терпіння прийде і його воскресення. Христос помер за правду, але його слава царює по цілім світі і ніхто не може закрити його воскресення. Не можуть теж знищити українського народу і ніякі вороги, бо президент Рузвелт і премієр Чорчил бажають, щоби усі народи стали вільними. За це право віддають своє життя наші сини в рядах американської армії. Поза фронтами, казав бесідник, ми цивільні, працюємо разом для перемоги. Відтак промовляла панна С. Коч з Вейв, молода наша дівчина з Трой, а тепер на службі Дядька Сема при фльоті. Вона раділа, що наш нарід такий гостинний, кажучи, що серед бостонських українців почувається як в себе дома в Трой!

Свято Матери.

З рамени Союзу Українок відбулось у нас дня 16. травня ц. р. Свято Матери. В програму свята ввійшла концертова частина хору та Діточої Школи при парвославній церкві. Вступне слово виголосив о. В. Каськів, дякуючи матерям за їх посвяту та витривалість в праці в їх родиннім та народнім життю. Дуже змістову святочну промову до матерей виголосила пані Марія Івашко. Дівочий хор Дочок України відспівав кілька добре підібраних пісень та добув собі загальне признання публики. Діточа школа відспівала вязанку пісень, а діти своїми деклямаціями зворушили до сліз своїх матерей. Друга частина програми це була виставка „Великдень на Україні". В ролях виступало велике число аматорів і всі вони вивязалися зо своїх завдань як найкраще. Публика перенеслася на хвилину в рідні сторони молодих літ, де так величаво святкують Воскресення Христове. Хлопці та дівчата вивели пречудно гаївки та своїм співом захопили слухачів. Кінцеве слово сказала пані К. Бортник, дякуючи за численну **участь та піддержку в праці відділу Союзу Українок, який веде патріотичну працю для нашого народу та нашої держави.**

Піврічні Збори 238 Відділу У. Н. Союзу.

Піврічні збори 238 відділу У. Н. Союзу відбулися 30-го травня ц. р. По звіті уряду, в якому члени дізналися про такий гарний розвій нашої орґанізації Батька Союзу, приявні члени приняли звіт оплесками, бо горді, що є членами такої організації, якою є У. Н. Союз. Видно, що наша праця не пішла на марне, коли з бідних імігрантів ми стали міліонерами. При нагоді зборів роздано теж чеки на дивиденду. Дехто дивувався, що наш Союз так скоро виплачує дивиденду членам! А уявім собі, колиб так усі українці стали членами нашої організації, то які великі користи вониб з цього мали. А яку велику народню роботу робив і робить наш Союз впродовж свого 50-літнього існування? На зборах рішено закуповувати гуртовно державні воєнні бонди, щоби наша громада дістала за це кредит. Рівнож рішили, щоби наші члени дали до Червоного Хреста свою кров. П. Пащак має порозумітися в цій справі з відповідними установами та повідомити про це всіх членів. Колиб зібралося 50 добровольців, то всі в один час зберемося біля церкви на Арлингтон улиці, зробимо знимку для газет, та підемо разом віддати частину крови для наших ранених вояків.

Н. Давискиба.

Наша Загранична Політика

(Огляд нових книжок—Стефан Пірс)

Протягом минулих 40 років заграничні зобовязання Злучених Держав та сила до сповнювання їх не були збалансовані. Наша загранична політика не була спромогою і буде такою надалі, якщо ми не знайдемо міцних та надійних союзників.

Про це говориться в новій книжці журналіста Волтера Липмена "Загранична Політика Злучених Держав Щит Республики". В книжці пояснюється чому ізоляціонізм є комедією, ілюзією якщо, очевидно, ми не хочемо зменшити нашої відповідальности зректися доктрини Монрова та всіх наших заокеанських зобовязань.

Нині ці зобовязання простягаються на території від Аляски до Люзону, з Гренляндії до Бразилії, з Канади до Аргентини. Ця територія це є несповна 40 відсотків земної поверхні земної кулі, проте для своєї оборони має менше як 25 відсотків населення світу. Стратегічно вона може підпадати великій небезпеці. Бо повітряна сила зменшила світові простори. Північна і Південна Америка є тепер двома островами у величезному океанському озері, береги якого контролюються іншими великими державами. Новий Світ не може дозволити собі ізоляції від комбінованих сил Старого Світу і повинен найти собі надійних приятелів у Старому Світі.

В. Липмен вказує, що ізоляціонізм став краєвою ідеольогією тому, що протягом 100 років наша безпечність не була „заробленою". Вона полягала на британській морській силі. Він пригадує, що доктрина Монрова була проголошена щойно після того, як ми мали запевнену підтримку Британії. Але тому, що то не промовляло до нашої самоповаги, про ту неформальну спілку англьо-американську ніколи не говорилося відверто. А американський нарід надалі приймав зобовязання, не вирахуючи, як їх можна виконати.

В. Липмен вказує, що хоч ми не вмішувалися у справи Европи, але завше цікавилися світовими справами. Тому ми не можемо дозволити, щоби виникла якась европейська держава з агресорськими захланнями на країни поза европейським континентом.

Теперішня війна доказала, що ні Росія, ні Британія, ні Америка, ні якісь дві з цих держав разом, не можуть перемогти агресорів. Тому забезпечення малих держав залежить від спільної сили тих трьох держав.

В. Липмен думає, що така комбінація сил є в наші часи единою реальною основою миру і справедливости. Він вірить, що такий союз поважав би свободи інших народів хочби тому, що тільки в той спосіб можуть вони триматися разом. Політика розростання привелаб до непорозумінь, які далиб змогу агресорським державам віднискати свою силу. Тільки союз великих держав може зберегти національні свободи інших народів. Ці великі держави не можуть ділити земну кулю на сфери впливу тому, що кожна така сфера не встоїться. Єдина надія затримати мир — це затримання свободи для всіх менших держав.

На закид, що малі держави залежалиб від ласки великих; В. Липмен відповідає, що не можна нічого виграти промовчанням фактів. Велика Британія, Росія та Злучені Держави є єдиними державами, що після війни матимуть значну мілітарну силу разом з Хіною, як можливою великою державою. Єдиним способом зберегти мир і забезпечити для всіх є союз тих держав.

На доказ того, що Велика Британія і Злучені Держави не будуть цанувати над меншими країнами, В. Липмен пригадує факт, що Велика Британія не захопила такої малої, слабої, але стратегічно важкої країни як Ірляндія, не зважаючи на небезпеку ірляндської невтральности до Британії; я ми в Америці трималися подібного відношення до Аргентини.

Головна суть твердження В. Липмена така:

„Щоби зробити свій союз тривалим, великі держави повинні бути організаторами такого ладу, в якому інші народи побачать, що їх свободи визнані законом, який великі держави шанують і який всі народи повинні признавати".

ДІТРОЙТ, МИШ.

З ювилею на народні цілі.

За ініціятивою громадян Кахніїв влаштовано дня 23. травня ц. р. в домі пані Берник несподіване приняття в честь знаних громадян п. Івана та Марії Слупецьких, з нагоди 25-літнього ювилею їх подружя. П. Слупецький, це довголітний урядник у відділі 75 У. Н. Союзу, а пані Слупецька працює в 23 відділі Союзу Українок.

Пан Кахній як товстмейстер пожелав ювилятам доброго здоровля і многих літ та покликав до слова гостей, яких зібралося велике число. П. П. Кізел зазначив у своїй промові, що „віра без діл є мертва", а коли хочемо виявити нашим ювилятам пошану, то треба зробити щось трівкого, що осталоб в нашій громаді на довгі літа. Такою роботою булаб збірка на народні цілі та вступлення в ряди У. Н. Союза всіх тих, які ще дотепер стоять осторонь. Зараз на місці вписався в члени Союза п. М. Кахній та заявив, що після своїх сил буде працювати над придбанням нових членів Батькови Союзови. П. Кізел казав дальше, що Союзові члени все були першими в рядах жертводавців на народні цілі як Рідна Школа, інваліди, Просвіта і такими останутъ на дальше. А коли приявні зарядили збірку, вона принесла $36, з чого призначено $25 на Музей в Стемфорді, а $11 на місцеву щоденну школу під зарядом Сестер Служебниць. Зложили: по $5: І. і М. Слупецький та М. і Е. Кахній; по $2: І. Берник і С. Самотіс; І. Зданкевич $150; О. Метлюк $1.25; а по $1: П. Кізел, Т. Польовий, А. Білик, І. Коваль, К. Самотіс, І. Недвідь, П. Дунаєвський, А. Маланяк, М. Ясінська, Е. Головата, П. Яцишин, І. Кізима, Р. Берник, М. Попик, А. Білик, І. Зейкор, А. Кізел, А. Польовий, М. Дунаєвський. Дрібні жертви 25 ц.

П. Кізел.

КИТАЙ ЖДЕ, АЖ ОБЄДНАНІ ДЕРЖАВИ ВІДНЕСУТЬ ПЕРЕМОГУ.

ЧУНГКІНГ. — Якіб не були мирові предложения з боку Японії, Китай їх відкине і буде боротись з наїздником так довго, поки Обєднані Держави не переможуть. Таке заявляють китайські політики. При тому зазначують, що китайський нарід держить себе знаменито.

СУД ВІДКИДАЄ АПЕЛЯЦІЮ СТЕФАНА НА ДРУГИЙ ПРОЦЕС.

СИНСИНАТІ (Огайо). — Федеральний апеляційний суд відкинув апеляцію Макса Стефана, дітройтського ресторанника, засудженого на смерть за зраду, поповнену допомогою для націстичного летуна, що втік з Канади. Суд приказав окружному судови в Дітройті виконати кару.

Суд відкинув теж апеляцію ТеодораДонаи, натуралізованого німця, котрий був засуджений на 6 літ вязниці за те, що він знав про допомогу Стефана для націстичного летуна, але затаїв це перед урядом.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ВУДБАЙН, Н. ДЖ.

Посвячення Службового Прапора.

В день Зелених Свят відбулося в нашій громаді посвячення Службового Прапора. Прапор справило Сестрицтво Покрови Пречистої Діви Марії, при чому найбільше праці поклала п-ні Меланія Лі. Муж п-ні Лі, яка вже тут роджена, є інструктором при армії поверх 20 років. В квітні цього року перейшов на наш обряд. Обидвоє працюють щиро для кожної нашої справи і за це належиться їм велике признання.

На Службовім Прапорі має наша маленька громада 26 зірок, себто 26 наших молодих хлопців є в рядах армії Дядька Сема. Посвячення довершив о. М. Левицький, котрий в довшій промові візвав приявних до згоди і єдности, бо тільки тоді наші воєнні зусилля принесуть поміч нашій державі. Обєднані зможемо заступитися теж краще і за наших братів, які стогнуть тепер в націстичнім ярмі. Нашим завданням, як вільних горожан Америки, казав бесідник, повинна бути посилена акція перед сильними цього світа, щоб і український поневолений нарід зажив вільним державним життям!

По посвяченню винесено прапор, а приявні відспівали Май Контрі, Стар Спенглед Беннер, а відтак многолітствіє нашому американському народови, президентови Рузвелтови, нашій Армії та Фльоті. О. Левицький відправив теж панахиду за погибших наших вояків та молебен, щоби наша молодь вернула домів щаслива та здорова.

Іван Філіпчук.



СУМНИЙ НАЦІ. Фельдфебель німецького летництва, Манфрак, сидить перед недокінченим обідом в канцелярії американського військового розсліду на Ісляндії. Це перший націстичний бранець, піманий на тому острові. Коли американці поцілили німецький літак, котрим він летів, він зскочив з нього про помочі летунського.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 11. червня 1943 року помер у 59. році життя **АНДРІЙ ФАРЕНЧАК**, член У. З. Тов. Дністер, від. 361 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний походив з міста Бібрки, Західна Україна. Вступив до У. Н. Союзу в 1922 році.

Покійний полишив у смутку жену Ольгу і сина Петра.

В. Й. П.! П. К.

Дня 31. травня 1934 р. померла **РОЗАЛІЯ ЗІМНЯК**, членкня Бр. св. О. Николая, від. 344 У. Н. Союзу в Бавнд Брук, Н. Дж.

Покійна походила зо села Долини, пов. Рогатин. Оставила в смутку мужа Панька, 2 синів і 3 дочки сиротами. Похорон відбувся 2. червня 1943 р. — В. Й П.!

Григорій Геба, секр.

Дня 15. червня 1943 року померла на серцеву хворобу у 52. році життя **КАТЕРИНА КОЦЮБА**, членкня Бр. св. Арх. Михаїла, від. 476 У. Н. Союзу в Гудсон, Н. Й.

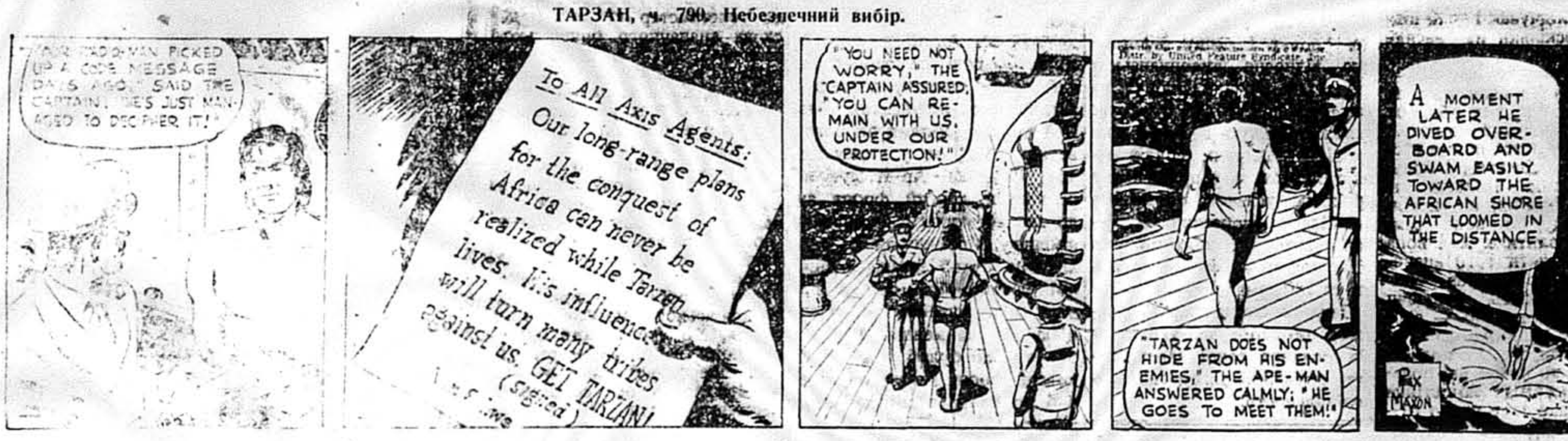
Покійна роджена в селі Вусочани, повіт Сянік. Була тихої вдачі і доброю членкинею. Полишила в смутку мужа Йосифа, 5 синів і 3 дочки. Три сини служать в американських збройних силах.

Похорон відбувся в суботу, 19. червня, з дому жалоби до української правосл. церкви св. Арх. Михаїла, а відтак на цвинтар.

В. Й П.! Павло Маряк, секр.

ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЦЕ, В ПЕРШІЙ МІРІ, ПРИЄДНУВАТИ ДО НЬОГО ЯКНАЙБІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ТАРЗАН, ч. 790. Небезпечний вибір.



„Наш радіовий оператор переловив закриту депешу", сказв капітан; „він щойно її відчитав".

„До всіх агентів Осі: Наші пляни добуття Африки не можуть здійснитися, поки живе Тарзан. Його вплив може повернути проти нас тубильців. Вбийте Тарзана!"

„Не журіться", капітан сказав; „ви можете остатися з нами, під нашою охороною!" „Тарзан не потребує ховатися від своїх ворогів", сказав Тарзан; „він іде їм на зустріч".

Хвилю пізніше він кинувся з чердака й поплив до берега, що ледво виднівся далеко.